

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ادعیہ

ماہ مبارک رمضان

ادعیه ماه مبارک رمضان

مشمول بر:

ادعیه مشترکه ماه مبارک رمضان
دعای مخصوص هر روز
نمازهای شبها رمضان
دعای سحر و ابوحمزہ ثمالی

تهیه شده در واحد روابط عمومی
شرکت نفت سپاهان

منبع: مفاتیح الجنان

بهار ۱۳۹۸

ادعیه مشترک ماه مبارک رمضان

﴿ ۱ ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَ
 خدایا زیارت خانه محرّمّت را در امسال و در هر سال نصیبم کن، تا
 فِي كُلِّ عَامٍ مَا أَبْقَيْتَنِي فِي يُسْرِ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ وَ
 زمانیکه زنده‌ام داری در آسانی تندرستی و گشادگی روزی، و محروم
 سَعَةِ رِزْقٍ وَ لَا تُخْلِنِي مِنْ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ وَ
 نکن مرا از آن اماکن گرامی، و مشاهد شریف خیز و زیارت قبر
 الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَ زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ
 پیامبرت که درود تو بر او و بر خاندانش باد، و در تمام حاجات دنیا و
 آله وَ فِي جَمِيعِ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَكُنْ لِي اللَّهُمَّ
 آخرت یاور من باش خدایا از تو درخواست میکنم در آنچه که حکم
 إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيمَا تَقْضِي وَ تَقْدِرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ
 میکنی و مقدر مینمایی، از فرمان حتمی در شب قدر، از حکمی که
 فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ
 برگشت داده نمیشود، و به حکم دیگر تبدیل نمیگردد، اینکه مرا در
 أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجَّهُمْ
 شمار زائران خانه محترمت بنویسی، آن زائرانی که پاک و خالصانه

رَمَضَانَ كَرِيمًا

الْمَشْكُورِ سَعِيهِمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ الْمُكْفَرِ عَنْهُمْ
 است زیارتشان و پذیرفته است تلاششان و آمرزیده است گناهشان، و
 سَيِّئَاتِهِمْ وَ اجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَ تَقْدِرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي
 نابود شده است بدیهایشان، و قرار ده در آنچه حکم میکنی، و مقدر
 [فِي طَاعَتِكَ] وَ تَوَسَّعَ عَلَيَّ رِزْقِي وَ تُوَدِّيَ عَنِّي
 مینماید اینکه عمرم را طولانی سازی و روزیام را فراوان کنی، و امانت
 أَمَانَتِي وَ دِينِي آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.
 و قرضم را ادا نمایی، دعایم را اجابت کن ای پروردگار جهانیان

﴿ ۲ ﴾

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ
 ای بلندمرتبه، ای بزرگ، ای آمرزنده، ای مهربان، تویی پروردگار بزرگی
 الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ
 که چیزی همانندش نیست، و اوست شنوای بینا، و این ماهی است
 هَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَ كَرَمَتِهِ وَ شَرَفَتِهِ وَ فَضْلَتِهِ عَلَيَّ
 که به آن عظمت و کرامت و شرافت بخشیدی و بر سایر ماهها برتری
 الشُّهُورِ وَ هُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَ هُوَ
 دادی، و ماهی است که روزه‌اش را بر ما واجب نمودی، و آن ماه

رَمَضَانَ كَرِيمًا

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ
بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَ جَعَلَتْ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَ
دَلِيلَ رُوشَنِ از هِدَايَتِ وَ تَمِيْزِ حَقِّ از باطل، وَ شَبِّ قَدْرِ را در آن قَرَارِ
جَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ يَا ذَا الْمَنِّ وَ لَا يَمُنُّ عَلَيْكَ
دَادِي، وَ آن را از هزار ماه بهتر ساختی، ای صاحبِ مَنّتِ که بر تو مَنّتی
مَنْ عَلَيَّ بِفَكَأكَ رَقَبَتِي مِنْ النَّارِ فَيَمُنُّ تَمُنُّ عَلَيْهِ وَ
گذاشته نشود، بر من به آزادی از آتش مَنّتِ نه، در جمع آنان که بر آنها
أَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
مَنّتِ نهی، وَ وارد بهشتم گردان ای مهربانترین مهربانان.

﴿ ۳ ﴾

شیخ کفعمی در «مصباح» و «بلد الامین» و شیخ شهید در
مجموعه خود از حضرت رسول صلی الله و علیه و آله روایت
کرده‌اند که آن حضرت فرمود: هر که این دعا را در ماه رمضان، پس
از هر نماز واجب بخواند، حق تعالی گناهان او را تا روز قیامت
بیامرزد. و آن دعا این است:

رَمَضَانَ كَرِيمًا

اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ السُّرُورَ اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ
 خدایا دل اهل قبور را شاد کن، خدایا هر تهیدستی را بینواز کن، خدایا
 فقیر اللّٰهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ
 هر گرسنه‌ای را سیر کن، خدایا هر برهنه‌ای را بپوشان، خدایا قرض
 اللّٰهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَن كُلِّ مَكْرُوبٍ
 هر بدهکاری را ادا کن. خدایا غم هر غم‌زده‌ای را برطرف کن، خدایا
 اللّٰهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَرِيبٍ اللَّهُمَّ فَكِّ كُلِّ أَسِيرٍ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ
 هر غریبی را به وطن بازگردان، خدایا هر اسیری را آزاد فرما، خدایا هر
 كُلِّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ
 فسادی را در کار مسلمانان اصلاح گردان، خدایا هر بیماری را درمان
 اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرَنَا بِغِنَاكَ اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ
 ده، خدایا راه تهیدستی ما را با توانگریت ببند، خدایا بدحالی ما را به
 حَالِكَ اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَ اغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ إِنَّكَ
 خوبی حال خود تغییر ده، خدایا وام ما را بپرداز، و ما را از تهیدستی
 عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
 بینواز کن، همانا تو بر هر چیز توانایی.

دعا مختصر هر روز ماه رمضان

از ابن عباس روایت کرده‌اند: که حضرت رسول صلی الله علیه و آله برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان فضیلت بسیار بیان فرمود و برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار برای آن ذکر کرد که ما به بیان اصل دعا اکتفا می‌کنیم:

﴿ دعای روز اول ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَ قِيَامِي
خدایا روزه‌ام را در این ماه روزه روزه‌داران قرار ده، و شب‌بنداری‌ام
فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَ نَبَّهْنِي فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ
را شب‌بنداری شب‌بندداران، و بیدارم کن در آن از خواب
وَ هَبْ لِي جُزْمِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَ اعْفُ عَنِّي يَا
بی‌خبران، و ببخش گناهم را در آن ای معبود جهانیان، و از من درگذر،
عَافِيَا عَنِ الْمُجْرِمِينَ
ای درگذرنده از گنهکاران.

﴿ دعای روز دوم ﴾

اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَ جَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ
خدایا مرا در این ماه به خشنودی‌ات نزدیک کن، و از خشم

رَمَضَانَ كَرِيمًا

سَخَطِكَ وَنِقْمَاتِكَ وَوَقَّفَنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ
و انتقامت برکنار دار، و به قرائت آیاتت موفق کن، ای
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
مهربان‌ترین مهربانان.

﴿دعای روز سوم﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الذَّهْنَ وَ التَّنْبِيَةَ وَ بَاعِدْنِي فِيهِ مِنْ
خدایا در این ماه به من تیزهوشی و بیداری عنایت فرما، و از بی‌خردی و
السَّفَاهَةِ وَ التَّمْوِيهِ وَ اجْعَلْ لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ حَيْرٍ
اشتباه دورم ساز، و از هر خیری که در این ماه نازل می‌کنی، برایم بهره‌ای
تُنزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ
قرار ده، و به حق جودت ای جودمندترین جودمندان

﴿دعای روز چهارم﴾

اللَّهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَ ادْقِنِي فِيهِ حَلَاوَةَ
خدایا در این ماه برای برپاداشتن امرت نیرمند ساز مرا، و شیرینی
ذِكْرِكَ وَ أَوْزِعْنِي فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَ احْفَظْنِي
ذکرت را به من بچشان، و ادای شکرتم را به من الهام فرما، و به
فِيهِ بِحِفْظِكَ وَ سِتْرِكَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ
نگهداری و پوششت نگاهم بدار، ای بیناترین بینندگان

رَمَضَانَ كَرِيمًا

﴿دعای روز پنجم﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ
خدایا قرار ده مرا در این ماه از آمرزش جویان، و
مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَانِتِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ
از بندگان شایسته فرمانبردار، و از اولیای مقربت، به
أَوْلِيَائِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
رأفت ای مهربان ترین مهربانان

﴿دعای روز ششم﴾

اللَّهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَلَا تَضْرِبْنِي
خدایا مرا در این ماه به خاطر نزدیک شدن به نافرمانی ات وامگذار، و
بِسَيِّئِ نِقْمَتِكَ وَرَحْمَتِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ
با تازیانه های انتقامت عذاب مکن، و از موجبات خشمت دورم
بِمَنَّكَ وَآيَادِكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ
بدار، به فضل و عطاهايت، ای نهایت دل بستگی دل شدگان.

﴿دعای روز هفتم﴾

اللَّهُمَّ أَعِنِّي فِيهِ عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنَّبْنِي
خدایا مرا در این ماه بر روزه و شب زنداری اش یاری ده، و از لغزشها

رَمَضَانَ كَرِيمًا

فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَ آثَامِهِ وَ أَرْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ
و گناهانش دورم بدار، و ذکرت را همواره روزی‌ام کن،
بَتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ
به توفیقت ای راهمای گمراهان.

﴿ دعای روز هشتم ﴾

اللَّهُمَّ أَرْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْإِيْتَامِ وَ إِطْعَامَ الطَّعَامِ
خدای در این ماه مهرورزی به ایتام، و خواندن طعام، و آشکار کردن
وَ إِفْشَاءَ السَّلَامِ وَ صُحْبَةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَدْجًا
سلام، و همنشینی با اهل کرامت را نصیب فرما، به عطایت ای پناهگاه
الْأَمِلِينَ
آرزومندان.

﴿ دعای روز نهم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَ
خدایا برای من در این ماه بهره‌ای از رحمت گسترده‌ات قرار ده، و
اهْدِنِي فِيهِ لِبِرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ وَ خُذْ بِنَاصِيَّتِي إِلَى
به جانب دلایل درخشانت راهنمایی کن، و به سوی خشنودی
مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ
فراگیرت متوجه کن، به مهترت ای آرزوی مشتاقان.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

﴿ دعای روز دهم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي
خدایا مرا در این ماه از توکل کنندگان، و از
فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
رستگاران نزد خود، و از مقربان درگاهت قرار بده،
إِلَيْكَ يَا حَسَنًا يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ
به احسانت ای هدف جویندگان.

﴿ دعای روز یازدهم ﴾

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَ كَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ
خدای در این ماه نیکی را پسندیده من گردان، و نادرستیها و نافرمانیها
وَ الْعِصْيَانَ وَ حَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَ النَّيْرَانَ بِعَوْنِكَ
را مورد کراهت من قرار ده، و خشم و آتش برافروخته را بر من حرام
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
گردان به یاریات ای فریادرس دادخواهان.

﴿ دعای روز دوازدهم ﴾

اللَّهُمَّ زَيِّنِّي فِيهِ بِالسُّتْرِ وَ الْعَفَافِ وَ اسْتُرْنِي فِيهِ
خدایا مرا در این ماه به پوشش و پاکدامنی بیارای،

رَمَضَانَ كَرِيمًا

يَلْبَاسِ الْقُنُوعِ وَ الْكِفَافِ وَ اِحْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ
 وَ بِه لِبَاسِ قِنَاعَتِ وَ اِكْتِفَا بِه اِنْدَاذَه حَاجَتِ بِيُوشَانِ وَ بِرِ عِدَالَتِ وَ
 وَ الْاِنْصَافِ وَ اَمْنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا اَخَافُ بِعِصْمَتِكَ
 اِنصاف وادارم نما، و مرا در این ماه از هر چه می ترسم ایمنی ده، به
 يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ
 نگهداری ات ای نگهدارنده هراسندگان.

﴿ دعای روز سیزدهم ﴾

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَ الْأَقْدَارِ وَ صَبِّرْنِي فِيهِ
 خدایا مرا در این ماه از آلودگیها و ناپاکیها پاک کن، و بر شدنیهای
 عَلَى كَائِنَاتِ الْأَقْدَارِ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَ صُحْبَةِ
 مورد تقدیرت شکیبایم گردان، و به پرهیزگاری و هم نشینی با نیکان
 الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ
 توفیقم ده، به یاری ات ای نور چشم درماندگان

﴿ دعای روز چهاردهم ﴾

اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَشْرَاتِ وَ أَقْلِنِي فِيهِ مِنْ
 خدایا مرا در این ماه بر لغزشها سرزنش مکن، و از خطاها و افتادن در
 الْخَطَايَا وَ الْهَفَوَاتِ وَ لَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَ
 گناهان دور بدار، و هدف بلاها و آفات قرار مده،

رَمَضَانَ كَرِيمًا

الْآفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ
به عزّت ای عزّت مسلمانان.

﴿ دعای روز پانزدهم ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَ اشْرَحْ فِيهِ
خدایا در در این ماه طاعت فروتنان را نصیب کن، و سینه‌ام را برای انابه
صَدْرِي بِإِنَابَةِ الْمُخْبِتِينَ بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ
همانند بازگشت خاضعان باز کن به امان دادنت ای امان‌ده هر اسندگان.

﴿ دعای روز شانزدهم ﴾

اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ لِمُوَافَقَةِ الْأَبْرَارِ وَ جَنِّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ
خدایا مرا در این ماه به همراهی و همسویی با نیکان توفیق ده، و از
الْأَشْرَارِ وَ آوِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى [فِي] دَارِ الْقَرَارِ
همنشینی با بدان دور مدار و به حق رحمتت به خانه آرامش جایم ده، و
بِالْهِيتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
به پرستیدگی ات ای پرستیده جهانیان.

﴿ دعای روز هفدهم ﴾

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَ اقْضِ لِي فِيهِ
خدایا مرا در این ماه به سوی کارهای شایسته هدایت فرما،

رَمَضَانَ كَرِيمًا

الْحَوَائِجِ وَالْأَمَالَ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ وَ
و حاجتها و آرزوهایم را برآور، ای آن‌که نیاز به روشنگری و
السُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلِّ عَلَيَّ
پرسش ندارد، ای آگاه به آنچه در سینه جهانیان است بر محمد و
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ
خاندان پاکش درود فرست

﴿دعای روز هجدهم﴾

اللَّهُمَّ نَبِّهْنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَسْحَارِهِ وَ نَوِّزْ فِيهِ قَلْبِي
خدایا مرا در این ماه به برکتهای سحرهایش آگاه کن، و دلم را با
بُضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَ خُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثَارِهِ
روشنایی انوارش روشنی بخش، و تمام اعضایم را به پیروی آثارش
بُنُورِكَ يَا مَنْوَّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ
بگمار، به نروت ای نوربخش دل‌های عارفان.

﴿دعای روز نوزدهم﴾

اللَّهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَ سَهِّلْ سَبِيلِي
خدایا در این ماه بهره‌ام را از برکتهایش کامل گردان، و راهم را به
إِلَى خَيْرَاتِهِ وَ لَا تَحْرِمْنِي قَبُولِ حَسَنَاتِهِ
سوی نیکیهایش هموار نما، و از پذیرفته‌خوبیهایش محروم مساز،

رَمَضَانَ كَرِيمًا

يَا هَادِيَا إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ
ای هدایت کننده به سوی حق آشکار

﴿ دعای روز بیستم ﴾

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَانِ وَ اغْلِقْ عَنِّي فِيهِ
خدایا در این ماه درهای بهشتها را به رویم باز کن، و درهای آتش
أَبْوَابَ النَّيِّرَانِ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ يَا مُنْزِلَ
دوزخ را به روزیم بر بند، و به تلاوت قرآن موفقم بدار، ای فرو فرستنده
السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
آرامش در دل مؤمنان.

﴿ دعای روز بیست و یکم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِسْلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَ لَا تَجْعَلْ
خدایا در این ماه برای من به سوی خشنودیت دلیلی قرار مده، و
لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَ اجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنْزِلًا وَ
برای شیطان راهی به سوی من قرار مده، و بهشت را منزل و
مَقِيلًا يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ
آسایشگام قرار ده، ای برآورنده حاجات خواهندگان.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

﴿ دعای روز بیست و دوم ﴾

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ
 خدایا در این ماه درهای فضلت را به روی من بگشا، و برکات را
 بَرَكَاتِكَ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَ أَسْكِنِّي
 بر من نازل فرما، و به موجبات خشنودی ات موفقم بدار، و در میان
 فِيهِ بُحْبُوحَاتِ جَنَّتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
 بهشتهای جایم ده، ای برآورنده خواهش درماندگان

﴿ دعای روز بیست و سوم ﴾

اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ
 خدایا در این ماه از گناهانم شست و شویم ده، و از عیبها پاکم
 الْعُيُوبِ وَ اَمْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا مُقِيلَ
 کن، و دلم را به پرهیزکاری دلها بیازمای، ای نادیده گیرنده
 عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ
 لغزشهای اهل گناه.

﴿ دعای روز بیست و چهارم ﴾

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يُرْضِيكَ وَ
 خدایا در این ماه آنچه تو را خشنود می کند از تو درخواست می کنم،

رَمَضَانَ كَرِيمًا

أَعُوذُ بِكَ مِمَّا يُؤْذِيكَ وَ أَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنَّ
و از آنچه تو را ناخشنود می کند به تو پناه می آورم، و از تو در این ماه توفیق
أَطِيعَكَ وَ لَا أَعْصِيكَ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ
اطاعت و ترک نافرمانی ات را خواستارم، ای بخشنده به نیازمندان.

﴿ دعای روز بیست و پنجم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُحِبًّا لِأَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ
خدایا مرا در این ماه دلبسته اولیا، و دشمن دشمنانت قرار ده، و آراسته
مُسْتَتًا بِسُنَّةِ خَاتِمِ أَنْبِيَائِكَ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ
به راه و روش خاتم پیامبرانت گردان، ای نگهدارنده دل‌های پیامبران

﴿ دعای روز بیست و ششم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَ ذَنْبِي فِيهِ
خدایا کوشش مرا در این ماه مورد سپاس، و گناه مرا
مَغْفُورًا وَ عَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَ عَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا
آمرزیده، و عملم را پذیرفته، و عیبم را پوشیده قرار ده،
أَسْمَعَ السَّامِعِينَ
ای شنواترین شنوایان.

رمضان کرم

﴿ دعای روز بیست و هفتم ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ صَيِّرْ أُمُورِي فِيهِ
 خدایا در این ماه فضیلت شب قدر را روزی ام ساز، و کارهایم را از
 مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَ اقْبَلْ مَعَاذِيرِي وَ حُطِّ عَنِّي
 سختی به آسانی برگردان، و پوزشهایم را بپذیر، و گناه و بار گران را از
 الذَّنْبِ وَ الْوِزْرِ يَا رءُوفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ
 گردهام بریز، ای مهربان به بندگان شایسته.

﴿ دعای روز بیست و هشتم ﴾

اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ التَّوْفِيقِ وَ اكْرِمْنِي فِيهِ
 خدایا بهره‌ام را در این ماه از مستحبات فراوان کن، و مرا با تحقق
 يَا حَضَرَ الْمَسَائِلِ وَ قَرَّبْ فِيهِ وَ سَيَّلْتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ
 درخواستها اکرام فرما، و از میان وسایل وسیله‌ام را به سوی تو نزدیک
 الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ الْحَاحُ الْمُلْحِنِ
 کن، ای که پافشاری اصرار روزان مشغولش نسازد.

﴿ دعای روز بیست و نهم ﴾

اللَّهُمَّ عَشَّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَ ارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَ
 خدایا در این ماه با رحمتت فروگیر و توفیق و خود نگهداری

رَمَضَانَ كَرِيمًا

الْعِصْمَةَ وَطَهَّرَ قَلْبِي مِنْ غِيَاهِبِ التُّهْمَةِ يَا رَحِيمَا
نصیبم کن، و از تیرگیهای تهمت دلم را پاک گردان، ای مهربان به
بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
بندگان با ایمان.

﴿دعای روز سی ام﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالتَّقْبُولِ عَلَى مَا
خدایا روزه ام را در این ماه، بر پایه آنچه تو و پیامبر آن را می پسندد
تَرْضَاهُ وَيَرْضَاهُ الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأَصُولِ
مورد سپاس و پذیرش قرار ده، درحالی که فروعش بر اصولش استوار
بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
باشد، به حق سرورمان محمد و اهل بیت پاکش، و سپاس خدای را
رَبِّ الْعَالَمِينَ.
پروردگار جهانیان.

رمضان کرمین

نمازهای شبهای ماه رمضان

مرحوم «علامه مجلسی» در فصل آخر از اعمال ماه رمضان در کتاب «زادالمعاد»، نماز شب های ماه رمضان را چنین بیان می‌کند: (و با توجه به این که بهترین اعمال، در ماه مبارک، نماز و قرآن است و این نمازها در بردارنده بسیاری از سوره های قرآن است، هرکس هر چند شب را بخواند غنیمت است).

شب اول: چهار رکعت؛ هر رکعت بعد از سوره حمد پانزده مرتبه سوره توحید.

شب دوم: چهار رکعت؛ در هر رکعت بعد از سوره حمد بیست مرتبه سوره **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ**.

شب سوم: ده رکعت؛ در هر رکعت بعد از سوره حمد پنجاه مرتبه سوره توحید.

شب چهارم: هشت رکعت؛ در هر رکعت بعد از سوره حمد بیست مرتبه سوره **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ**.

رمضانِ کَریم

شب پنجم: دو رکعت؛ در هر رکعت، سوره حمد و پنجاه مرتبه سوره توحید؛ بعد از سلام نماز، صد مرتبه بگوید: **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ**.

شب ششم: چهار رکعت و در هر رکعت سوره حمد و سوره ملک.

شب هفتم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد و سیزده مرتبه سوره **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ**.

شب هشتم: دو رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد و ده مرتبه سوره توحید و پس از سلام نماز، هزار مرتبه بگوید: **سُبْحَانَ اللَّهِ**.

شب نهم: شش رکعت میان نماز مغرب و عشا؛ در هر رکعت سوره حمد و هفت مرتبه آیه الکرسی و پس از اتمام نماز، پنجاه مرتبه بگوید: **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ**.

شب دهم: بیست رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سی مرتبه سوره توحید.

رمضان کرمین

شب یازدهم: دو رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست مرتبه سوره کوثر.

شب دوازدهم: هشت رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سی مرتبه سوره اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ.

شب سیزدهم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست و پنج مرتبه سوره توحید.

شب چهاردهم: شش رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سی مرتبه سوره اِذَا زُلْزِلَتْ.

شب پانزدهم: چهار رکعت؛ در دو رکعت اوّل بعد از سوره حمد، صد مرتبه سوره توحید، و در دو رکعت دیگر، بعد از سوره حمد، پنجاه مرتبه سوره توحید.

شب شانزدهم: دوازده رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و دوازده مرتبه سوره تکاثر.

شب هفدهم: دو رکعت؛ در رکعت اوّل، سوره حمد و هر سوره ای که خواست بخواند و در رکعت دوم، سوره حمد و صد مرتبه

مُصَنِّفُكُمْ كَرِيمٌ

سوره توحید و بعد از سلام نیز صد مرتبه بگوید: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

شب هجدهم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست و پنج مرتبه سوره کوثر.

شب نوزدهم: پنجاه رکعت؛ با سوره حمد، و پنجاه مرتبه سوره إذا زلزلت.

مرحوم «علامه مجلسی» می گوید: ظاهراً مراد آن است که در هر رکعت یک مرتبه این سوره را بخواند؛ زیرا در یک شب خواندن دوهزار و پانصد مرتبه سوره «اذا زلزلت» دشوار خواهد بود.

شبهای بیستم تا بیست و چهارم: در هر یک از این شب ها، هشت رکعت نماز بخواند که پس از حمد، هر سوره ای خواست می خواند.

شب بیست و پنجم: هشت رکعت نماز؛ در هر رکعت سوره حمد، و ده مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب بیست و ششم: هشت رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و صد مرتبه سوره توحید را بخواند.

رمضان کرم

شب بیست و هفتم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سوره ملك را بخواند و اگر نتوانست، بیست و پنج مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب بیست و هشتم: شش رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و صد مرتبه آیه الکرسی، صد مرتبه سوره توحید و صد مرتبه سوره کوثر را بخواند و پس از پایان نماز، صد مرتبه صلوات بفرستد.

مرحوم حاج شیخ عباس قمی می نویسد: مطابق آنچه که من یافتم بجای صد مرتبه، ده مرتبه آمده است. (که همین مناسب تر به نظر می رسد).

شب بیست و نهم: دو رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب سی ام: دوازده رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست مرتبه سوره توحید را بخواند و پس از پایان نماز، صد مرتبه صلوات بفرستد.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

یادآوری: این نمازها هر دو رکعت به يك سلام است. (۲) و همان گونه که گفته شد اگر تمام آنها را نتواند بجا آورد، هر مقدار که می تواند بجا آورد، خوب است.

مُصَنَّفَاتُ كَرِيمٍ

دعای سحر

دعای عظیم الشانی را که از حضرت رضا علیه السلام روایت شده بخواند، آن حضرت فرموده است: این دعا دعایی است که امام باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان می خواندند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاءِ وَ كُلِّ
 خدایا از تو درخواست می کنم به حق زیباترین مرتبه از زیبایی ات، و همه مراتب
 بَهَائِكَ بِهِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ
 زیبایی ات زیباست، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب زیبایی ات.
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَ كُلِّ
 خدایا از تو درخواست می کنم به حق نیکوترین مرتبه از جمالت، و همه مراتب
 جَمَالِكَ جَمِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ
 جمال تو نیکوست، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب جمالت.
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِّهِ وَ
 خدا از تو درخواست می کنم به حق برجسته ترین مرتبه از جلالت، و همه مراتب
 كُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ
 جلال تو برجسته است خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا
 جلالت. خدایا از تو درخواست می کنم به حق بالاترین مرتبه از عظمتت، و همه

مُصَنِّعُ كَرِيمٌ

وَ كُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مراتب عظمتت عظیم است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب
 بَعَظَمَتِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ
 عظمتت. خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق نورانی‌ترین مرتبه از نورت، و همه
 بِأَنْوَارِهِ وَ كُلُّ نُورِكَ نَيْرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مراتب نور تو نورانی است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب
 بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ
 نورت. خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق گسترده‌تری مرتبه از رحمتت، و
 بِأَوْسَعِهَا وَ كُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي
 همه مراتب رحمتت گسترده است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه
 أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 مراتب رحمتت. خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق کامل‌ترین مرتبه از مراتب
 كَلِمَاتِكَ بِأَتَمِّهَا وَ كُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَةٌ اللَّهُمَّ
 کلمات، و همه مراتب کلماتت کامل است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 همه مراتب کلماتت خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق کامل‌ترین مرتبه از
 مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَ كُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اللَّهُمَّ
 کمالت و همه مراتب کمالت کامل است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق

مُصَلِّ بِكَلِمَاتٍ

اِنِّي اَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ
 همه مراتب کمالت. خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق بزرگ‌ترین مرتبه از
 مِنْ اَسْمَائِكَ بِاَكْبَرِهَا وَ كُلِّ اَسْمَائِكَ كَبِيْرَةً
 نامهایت، و همه مراتب نامهایت بزرگ است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به
 اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي
 حق همه مراتب نامهایت خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق عزیزترین مرتبه
 اَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّهَا وَ كُلِّ عِزَّتِكَ عَزِيْرَةً
 از عزتت و همه مراتب عزتت عزیز است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق
 اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي
 همه مراتب عزتت خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق نافذترین مرتبه اراده‌ات و
 اَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِاَمْضَاهَا وَ كُلِّ مَشِيَّتِكَ
 همه مراتب اراده‌ات نافذ است خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب
 مَا ضِيْعَةُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا
 اراده‌ات خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق قدرتت که بر همه موجودات احاطه
 اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي
 دارد و همه قدرتت بر تمام موجودات احاطه دارد خدایا از تو درخواست می‌کنم
 اَسْتَطَلْتُ بِهَا عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَ كُلِّ قُدْرَتِكَ
 به حق همه مراتب قدرتت، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق نافذترین مرتبه

مُصَنِّعُ كَرِيمٌ

مُسْتَطِيلَةُ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا
 از مراتب علمت و همه مراتب علمت نافذ است، خدايا از تو درخواست می‌کنم
اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَ كُلِّ
 به حق همه مراتب علمت، خدايا از تو درخواست می‌کنم به حق پسندیده‌ترین
عِلْمِكَ نَافِذُ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ
 مرتبه از گفتارت، و همه مراتب گفتار تو پسندیده است خدايا از تو درخواست
اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضَاةٍ وَ كُلِّ قَوْلِكَ
 می‌کنم به حق همه مراتب گفتارت، خدايا از تو درخواست می‌کنم به حق
رَضِيٍّ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ
 محبوب‌ترین مرتبه از خواسته‌هایت نزد تو، و همه مراتب خواسته‌هایت محبوب
اَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِاَحَبِّهَا اِلَيْكَ وَ كُلِّهَا وَ
 است خدايا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب خواسته‌هایت خدايا از
كُلِّ مَسَائِلِكَ] اِلَيْكَ حَبِيْبَةٌ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ
 تو درخواست می‌کنم به حق شریف‌ترین مرتبه از شرفت، و همه مراتب شرف تو
بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ
 شریف است، خدايا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب شرفت. خدايا از
بِاَشْرَفِهِ وَ كُلِّ شَرَفِكَ شَرِيْفٌ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ
 تو درخواست می‌کنم به حق پایدارترین مرتبه از سلطنت و همه مراتب سلطنت

مُضِنَّكَ كَرِيمًا

بَشْرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ
 تو پایدار است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق مراتب سلطنتت. خدایا از
 بِأَدْوَمِهِ وَ كُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 تو درخواست می‌کنم به حق با افتخارترین مرتبه از فرمانروایی‌ات و همه مراتب
 بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ
 فرمانروایی‌ات با افتخار است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب
 بِأَفْخَرِهِ وَ كُلِّ مُلْكِكَ فَآخِرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 فرمانروایی‌ات. خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق برترین مرتبه از برتری‌ات
 بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوكَ
 و همه مراتب برتری‌ات برتر است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه
 بِأَعْلَاهُ وَ كُلِّ عُلُوكَ عَالِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مراتب برتری‌ات. خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق دیرینه‌ترین مرتبه از
 بِعُلُوكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ
 کرمت، و همه مراتب کرمت دیرینه است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق
 وَ كُلِّ مَنِّكَ قَدِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ
 همه مراتب کرمت. خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق گرمی‌ترین مرتبه از
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَكْرَمِهَا وَ كُلِّ
 نشانه‌هایت، و همه مراتب نشانه‌هایت گرمی است. خدایا از تو درخواست

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

آيَاتِكَ كَرِيمَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا
می‌کنم به حق همه مراتب نشانه‌هایت. خدایا از تو درخواست می‌کنم
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَ
به حق آنچه از جاه و جبروت که در آنی، و از تو می‌خواهم به حق هر
الْجَبْرُوتِ وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحْدَهُ وَ جَبْرُوتِ
جاه به تنهایی و به حق هر جبروت به تنهایی، خدایا از تو درخواست
وَ وَحْدَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي [بِهِ]
می‌کنم به حق آنچه اجابت می‌کنی مرا به آن هنگامی که از تو
حِينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ.
درخواست می‌کنم پس مرا اجابت کن ای خدا.

آنگاه هر حاجت که داری از خدا بخواه، که به یقین برآورده خواهد
شد.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

دعای ابو حمزه ثمالی

در کتاب «مصباح» شیخ طوسی به نقل از ابو حمزه ثمالی آمده است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر شب را به نماز می ایستاد و چون سحر می رسید این دعا را می خواند:

إِلَهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِي حِيلَتِكَ
 خدایا مرا به کیفرت ادب منما، و با نقشه ای با من نیرنگ مکن، پروردگارا
 مِنْ أَيْنَ لِي الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَلَا يُوجَدُ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ
 از کجا برایم خیری هست، درحالی که جز نزد تو یافت نمی شود، و از
 وَمِنْ أَيْنَ لِي النَّجَاةُ وَلَا تُسْتَطَاعُ إِلَّا بِكَ لَا الَّذِي
 کجا برایم نجاتی است، درحالی که جز به تو فراهم نمی گردد، نه آن که
 أَحْسَنَ اسْتَعْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي أَسَاءَ
 نیکی کرد از کمک و رحمت بی نیاز شد، و نه آن که بدی کرد و بر تو
 وَاجْتَرَأَ عَلَيْكَ وَ لَمْ يُزِضْكَ حَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا
 گستاخی روا داشت، و تو را خشنود نساخت از عرصه قدرتت بیرون
 رَبِّ يَا رَبِّ أَنْقِرْ بِنَفْسِكَ قَطْعَ غُرْدٍ
 رفت. پروردگارا، پروردگارا، پروردگارا....

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

بِكَ عَرَفْتُكَ وَ أَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَ دَعَوْتَنِي إِلَيْكَ وَ
 تورا به تو شناختم، و تو مرا بر هستی خود راهنمایی فرمودی، و به سوی
 لَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ
 خود خواندی، و اگر راهنمایی تو نبود، من نمیدانستم تو که هستی؟، سپاس
 فَيُجِيبُنِي وَ إِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 خدای را که می خوانمش و او جوابم را می دهد، گرچه سستی می کنم
 الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَ إِنْ كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ
 گاهی که او مرا می خواند، و سپاس خدای را که از او درخواست می کنم
 يَسْتَقْرِضُنِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْادِيهِ كَلَّمَا شِئْتُ
 و او به من عطا می نماید، گرچه بخل می ورزم هنگامی که از من قرض
 لِحَاجَتِي وَ أَخْلُو بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي بغيرِ شَفِيعِ
 بخواهد، و سپاس خدای را که هرگاه خواهم برای رفع حاجتم صدایش
 فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَدْعُو غَيْرَهُ
 کنم، و هر جا که خواهم برای راز و نیاز با او بی پرده خلوت کنم و او حاجتم
 وَ لَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي ، وَ الْحَمْدُ
 را بر آورد، سپاس خدای را که غیر او را نمی خوانم، که اگر غیر او را
 لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَ لَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ
 می خواندم دعایم را مستجاب نمی کرد، و سپاس خدای را که به غیر او

مُصَنِّعُ كَرَمِي

رَجَائِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَّنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَ لَمْ
 امید نبندم، که اگر جز به او امید می‌بستم ناامیدم می‌نمود، و سپاس
 يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ فَيُهَيِّنُونِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 خدای را که مرا بخویش و گذاشت، از این رو اکرام نمود، و به مردم و
 تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَحْلُمُ
 نگذاشت تا مرا خوار کنند، و سپاس خدای را که با من دوستی
 عَنِّي حَتَّى كَانَنِي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي
 ورزید، در حالی که از من بی‌نیاز است، و سپاس خدای را که بر من
 وَ أَحَقُّ بِحَمْدِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ
 بردباری می‌کند تا آنجا که گویی مرا گناهی نیست! پروردگرم ستوده‌ترین
 مُشْرَعَةً وَ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ إِلَيْكَ [الذَّيْكَ] مُتْرَعَةً وَ
 موجود نزد من بوده و به ستایش من سزاوارتر است. خدایا راههای
 الْاسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَمَلَكَ مُبَاهَةً وَ أَبْوَابَ الدُّعَاءِ
 درخواست حاجت‌هایم را به جانب تو باز می‌یابم، و آب‌سخورهای امید را
 إِلَيْكَ لِلصَّارِحِينَ مَفْتُوحَةً وَ أَعْلَمُ أَنَّكَ لِلرَّاجِي
 نزد تو پر می‌بینم، و یاری خواستن از فضل برای آن‌که تو را آرزو کرد
 [الرَّاجِينَ] بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ وَ لِلْمَلْهُوفِينَ [لِلْمَلْهُوفِ]
 بی‌مانع می‌بینم، و درهای دعا را برای فریاد کنندگان گشوده می‌نگرم، و

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

بِمَرْصَدِ إِغَاثَةٍ وَ أَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ وَ الرِّضَا
می‌دانم که تو برای امیدواران در جایگاه اجابتی، و برای دل سوختگان در
بِقَضَائِكَ عَوْضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَ مَنُذُوحَةً عَمَّا فِي
کَمین‌گاه فریادرسی، و به یقین در اشتیاق به جودت، و خشنودی به
أَيْدِي الْمُسْتَأَثَرِينَ وَ أَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَ
قضایت جایگزینی از منع بخیلان است، و گشایشی از آنچه در دست
أَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَن خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ
ثروت‌اندوزان، و همانا مسافر به سوی تو مسافتش نزدیک است، و تو از
[الْأَمْوَالِ] دُونِكَ وَ قَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلْبَتِي، وَ
آفریدگانت هرگز در پرده نیستی، جز اینکه کردارشان آنان را از تو
تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَ جَعَلْتُ بِكَ اسْتِغَاثَتِي وَ
محبوب نماید، من با درخواستم آهنگ تو کردم و با حاجتم روی به تو
بُدْعَائِكَ تَوَسَّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ مِنِّي
آوردم، نیاز خواهی‌ام را به پیشگاه تو قرار دادم، و خواندنت را دست‌آویز
وَ لَا اسْتِيحَابَ لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِنِقْتِي بِكَرَمِكَ وَ
خویش نمودم بی‌آنکه مستحق شنیدن خواهشم، و شایسته گذشت از
سُكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَ لَجْنِي إِلَى الْإِيمَانِ
من باشی، بلکه برای اطمینان به کرم‌ت، و آرامش به درستی و وعده‌ات، و

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

بَتَّوْحِيدِكَ وَ يَقِينِي [وَتَقْتِنِي] بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ
 پناه‌جستن به ایمان به یگانگی‌ات و یقین به معرفتت که مرا پروردگاری
 لِي غَيْرِكَ وَلَا إِلَهَ [لِي] إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
 جز تو نیست، و معبودی جز تو نیست، یگانه و بی‌شریکی. خدایا تو
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَ وَعْدُكَ صِدْقٌ
 گفتی و گفتارت بر حق، و وعده‌ات درست است [فرمودی]: [از فضل
 [الصَّدْقُ] وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ
 خدا بخواهید که خدا به شما مهربان است، ای آقای من در شأن تو این
 رَحِيمًا وَ لَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ
 نیست که دستور به درخواست دهی و از بخشش خودداری کنی، تو با
 وَ تَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ
 عطا‌هایت بر اهل مملکتت بسیار کریمی، و بر آنان با محبت و رأفت
 مَمْلَكَتِكَ وَ الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحْنِنٍ رَأْفَتِكَ [بِحُسْنِ
 بسیار احسان کننده‌ای. خدایا مرا در کودکی در میان نعمتها و احسانت
 نِعْمَتِكَ] إِلَهِي رَبِّيْتَنِي فِي نِعْمِكَ وَ إِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَ
 پروریدی، و در بزرگسالی نامم را بلند آوازه ساختی، ای آن که مرا در دنیا
 نَوَّهْتَ بِاسْمِي كَبِيرًا فَيَا مَنْ رَبَّنِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ
 به احسان و فضل نعمتهایش پرورید و برایم در آخرت به گذشت و

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

و تَفَضُّلِهِ [بِفَضْلِهِ] وَ نِعْمِهِ وَ أَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى
 كَرَمِشِ اِشَارَهٗ نَمُود، اِی مَوْلای مَن مَعْرِفَتَم رَاهِنَمایِم بَه سَوی تُو، وَ عَشَقَم
 عَفْوَهٗ وَ كَرَمَهٗ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ دَلِيلِي [دَلَّتْنِي]]
 بَه تُو وَ اَسْطَهَام بَه پِشْگَاه تُو سَت، مَن اَز دَلیلِم بَه دَلالَت تُو مَطْمَن، وَ اَز
 عَلَیْكَ وَ حُبِّي لَكَ شَفِيعِي اِلَيْكَ وَ اَنَا وَ اِثِقْ مِنْ دَلِيلِي
 وَ اَسْطَهَام بَه شَفَاعَتِ تُو دَر اَرَامِشَم، اِی اَقایِم تُو رَا بَه زَبانِي مِي خَوانَم كَه
 بَدَلالَتِكَ وَ سَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي اِلَى شَفَاعَتِكَ اَدْعُوكَ يَا
 گَناهِشِ اُو رَا نَاگُویَا نَمُودَه، وَ بَا دَلِي بَا تُو مَناجاتِ مِي كَنَم كَه جَرْمِشِ اُو
 سَيِّدِي بِلِسَانٍ قَدْ اَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ اَنَا جِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ
 رَا هَلَاكِ سَاخْتَه، تُو رَا مِي خَوانَم اِی پُرورْدگارَم دَر حَالِ هِرَاسِ وَ اَشْتِياقِ
 اَوْبَقَهٗ جُرْمُهٗ اَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَا جِيًا خَائِفًا
 وَ اَمیدِ وَ بِيَم، مَوْلایِ مَن هِرْگَاه گَناهانَم رَا مِي بِيَنَم بِي تَابِ مِي گَرْدَم، وَ هِرْگَاه
 اِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَرَعْتُ وَ اِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ
 كَرَمَتِ رَا مِشاهَدَه مِي كَنَم، بَه طَمَعِ مِي اَفْتَم، پَس اَگَر اَز مَن دَرگَزْدَرِي
 طَمِعْتُ فَاِنْ عَفَوْتَ [عَفَرْتُ] فَخَيْرٌ رَاحِمٍ وَ اِنْ عَذَّبْتَ
 بَهْتَرِيَن رَحِمِ كَننده اِی، وَ اَگَر عَذابِ كَنِي سَتَم نَكْرَدَه اِی، خُدایَا حِجَّتِ مَن
 فَعَيْرٌ ظالِمٍ حُجَّتِي يَا اللهُ فِي جُرْأَتِي عَلَيَّ مَسْأَلَتِكَ
 دَر گِستَاخِي بَر دَرخِواستِ اَز تُو، بَا اَرْتِكاَبِ اَنچَه اَز اَن كَراهَتِ دَارِي جُودِ

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

مَعَ إِثْيَانِي مَا تَكَرَّرَهُ جُودُكَ وَ كَرَمُكَ وَ عُدَّتِي فِي
و کرم توست، و ذخیره‌ام در سختیها با کمی حیا همانا رأفت و رحمت
شِدَّتِي مَعَ قِلَّةِ حَيَاتِي رَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ قَدْ رَجَوْتُ
توست، و امیدم بر آن است که بین حجت و ذخیره‌ام آرزویم را نومید
أَنْ لَا تَخِيبَ بَيْنَ دَيْنٍ وَ دَيْنٍ مُنِّيَّيَ فَحَقَّقْ رَجَائِي وَ
نکنی، پس امیدم را تحقق بخش، و دعایم را بشنو، ای بهترین کسی که
اسْمَعْ دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ أَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ
خواننده‌ای او را خواننده، و برترین کسی که امیدواری به او امید بسته، ای
رَاجِ عَظْمَ يَا سَيِّدِي أَمَلِي وَ سَاءَ عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ
آقای من آرزویم بزرگ شده، و کردارم زشت گشته، پس به اندازه آرزیم از
عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ أَمَلِي وَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي فَإِنَّ
عفوت به من ببخش، و به زشت‌ترین کردارم مرا سرزنش مکن، زیرا
كَرَمَكَ يَجَلُّ عَنْ مُجَازَاةِ الْمُذْنِبِينَ وَ بَرْدِبَارِيَتْ بَزْرُغَتَرِ از مَكَافَاتِ تَبْهَكَارَانَ
کرمت برتر از کیفر گنه‌کاران و بردباریت بزرگتر از مکافات تبه‌کاران
مُكَافَاةِ الْمُقْصِرِينَ ، وَ أَنَا يَا سَيِّدِي عَائِدٌ بِفَضْلِكَ
است، و من ای آقایم پناهنده به فضل توام، گریزان از تو به سوی توام،
هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ
خواستار تحقق چیزی هستم که وعده کردی، و آن گذشت تو از کسی که

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا وَ مَا أَنَا يَا رَبِّ وَ مَا خَطَرِي هَبْنِي
 گمانش را به تو نیکو کرده، چه هستم من ای پروردگارم، و اهمیت من
 بِفَضْلِكَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ أَيُّ رَبِّ جَلَلْنِي بِسِتْرِكَ
 چیست؟ به فضل تو مرا ببخش، و به گذشتت بر من صدقه
 وَ اعْفُ عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوْ اطَّلَعَ الْيَوْمَ
 بخش، پروردگارا مرا به پرده پوشی ات ببوشان، و از توبیخم به کرم ذات
 عَلَى ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتَهُ وَ لَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَةِ
 درگذر، اگر امروز جز تو بر گناهم آگاه می شد، آن را انجام نمی دادم، و اگر
 لَا جِتَنَبْتُهُ لَا لِأَنَّكَ أَهْوَنُ النَّاطِرِينَ [إِلَيَّ] وَ أَخَفُّ
 از زود رسیدن عقوبت می ترسیدم، از آن دوری می کردم، گناهم نه به این
 الْمُطَّلِعِينَ [عَلَيَّ] بَلْ لِأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّاتِرِينَ وَ
 خاطر بود که تو سبکترین بینندگانسی و بی مقدارترین آگاهان، بلکه
 أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ، سَتَّارُ الْغُيُوبِ
 پروردگارا از این جهت بود که تو بهترین پرده پوشی، و حاکم ترین
 غَفَّارُ الذُّنُوبِ عَلَامُ الْغُيُوبِ تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَ
 حاکمان، و کریم ترین کریمانی، پوشنده عیبها، آمرزنده گناهان، دانای
 تُؤَخِّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ
 نهانها، گناه را با کرمت می پوشانی، و کیفر با بردباری ات به تاخیر

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَلِمِكَ وَ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَ يَحْمِلْنِي وَ يَجْرَتْنِي
 می افکنی، سپاس تو را سزااست بر بردباری ات پس از آنکه دانستی، و بر
 عَلَى مَعْصِيَتِكَ حِلْمِكَ عَنِّي وَ يَدْعُونِي إِلَى قِلَّةِ
 گذشتت پس از آنکه توانستی، بردباری ات مرا به جانب گناه می کشد و
 الْحَيَاءِ سَتْرُكَ عَلَيَّ وَ يُسْرِعُنِي إِلَى التَّوْبِ عَلَى
 بر نافرمانی ات جرأت می دهد، پرده پوشی ات بر من مرا به کم حیایی
 مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَ عَظِيمِ عَفْوِكَ يَا
 می خواند، و شناختم از رحمت گسترده و بزرگی عفو، به من در تاختن
 حَلِيمٌ يَا كَرِيمٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ
 بر محرمات سرعت می دهد! ای شکیبا، ای گرمی، ای زنده، ای ای به
 التَّوْبِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ أَيْنَ سَتْرُكَ
 خود پاینده، ای آمرزگار، ای توبه پذیر، ای بزرگ نعمت، ای دیرینه
 الْجَمِيلُ أَيْنَ عَفْوِكَ الْجَلِيلُ أَيْنَ فَرْجِكَ الْقَرِيبُ أَيْنَ
 احسان، پرده پوشی زیبایت کجاست، گذشت بزرگت کجاست، گشایش
 غِيَاثِكَ السَّرِيعُ أَيْنَ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةُ أَيْنَ عَطَايَاكَ
 نزدیکت کجاست، فریادرسی زودت کجاست، رحمت گسترده ات
 الْفَاضِلَةُ أَيْنَ مَوَاهِبِكَ الْهَنِيئَةُ أَيْنَ صَنَائِعِكَ السَّنِيَّةُ
 کجاست، عطاهای برترت کجاست، موهبتهای گوارایت

رَضِيَكَ كَرِيمًا

أَيْنَ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ أَيْنَ مَنَّكَ الْجَسِيمِ أَيْنَ إِحْسَانِكَ
 کجاست، جایزه‌های شایانت کجاست، فضل بزرگت کجاست، عطای
 الْقَدِيمِ أَيْنَ كَرَمِكَ يَا كَرِيمٍ بِهِ [وَبِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ]
 عظیمت کجاست، احسان دیرینه‌ات کجاست، کرم‌ت کجاست، ای
 فَاسْتَنْقِذْنِي وَ بَرِّحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمَلُ،
 کریم، به حق کرم‌ت و «به محمد و خاندان محمد» مرا رهایی بخش، و به
 يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَسْتُ أَتَّكِلُ فِي النَّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ
 رحمتت مرا خلاص کن، ای نیکوکار، ای زیباکار، ای نعمت‌ده، ای
 عَلَى أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ
 فزونی بخش، من آن نیستم که در رهایی از کیفیت بر اعمالمان تکیه
 أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبَدِي بِالْإِحْسَانِ نِعْمًا وَ تَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ
 کنم، بلکه به احسانت بر ما اعتماد دارم، چرا که تو اهل تقوا و مغفرتی، از
 كَرَمًا فَمَا نَدْرِي مَا نَشْكُرُ أَمْ جَمِيلًا مَا تَنْشُرُ أَمْ قَبِيحًا مَا
 باب نعمت‌دهی ابتدای به احسان می‌کنی، و از جهت کرم از گناه در
 تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمًا مَا أَبْلَيْتَ وَ أَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرًا مَا مِنْهُ
 می‌گذری، پس نمی‌دانم از چه سپاس گویم، از زیبایی که می‌گسترانی، یا
 نَجَّيْتَ وَ عَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَ يَا قُرَّةَ
 کار زشتی که می‌پوشانی، یا بزرگ آزمونی که آزمودی و شایسته نیکی

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَيْنٍ مَنْ لَذَّ بِكَ وَ انْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ، وَ نَحْنُ
نمودی، یا آن همه مشکلی که مرا از آن رها نیدی، و سلامت کامل

الْمُسِيئُونَ فَتَجَاوَزُ يَا رَبِّ عَنْ قَبِيحٍ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلٍ
بخشیدی؟! ای محبوب آن که به تو دوستی ورزید، ای نور چشم کسی که

مَا عِنْدَكَ وَ أَيُّ جَهْلٍ يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ جُودُكَ أَوْ أَيُّ
به تو پناه آورد و برای رسیدن به تو از دیگران گسست، تو نیکوکاری و ما

زَمَانٍ أَطْوَلَ مِنْ أَنْتِكَ وَ مَا قَدَرُ أَعْمَالِنَا فِي جَنبِ
بدکارانیم، به زیبایی آنچه نزد توست، از زشتی آنچه پیش ماست

نِعْمِكَ وَ كَيْفَ نَسْتَكْثِرُ أَعْمَالًا نِقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ
درگذر، پروردگارا کدام جهلی است که جود تو گنجایش آن را نداشته

[كَرَامَتِكَ] بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ
باشد، و کدام زمان طولانی تر از مهلت دادن توست، در کنار نعمتهایت

مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ
ارزش اعمال ما چیست، چگونه اعمال خود را بسیار انگاریم، تا با آنها با

فَوْ عِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي لَوْ نَهَرْتَنِي [انْتَهَرْتَنِي] مَا بَرِحْتُ
کرمت برابری کنیم، بلکه چگونه بر گنهگاران تنگ شود آنچه از رحمت

مِنْ بَابِكَ وَ لَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا انْتَهَى إِلَيَّ مِنْ
شاملشان شده؟، ای گسترده آمرزش، ای گشاده دست به رحمت، ای

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ أَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ
 آقای من به عزتت سوگند، اگر مرا برانی از درگاهت دور نخواهم شد، و از
 تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَ تَرْحَمُ مَنْ
 چاپلوسی و تملق نسبت به تو دست نخواهم کشید، به خاطر شناختی که
 تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ لَا تُسْأَلُ عَنْ فِعْلِكَ وَ لَا
 به جود و کرمت پیدا کرده‌ام، تو انجام دهی آنچه را که خواهی، هر که را
 تُنَازِعُ فِي مُلْكِكَ وَ لَا تُشَارِكُ فِي أَمْرِكَ، وَ لَا تُضَادُّ
 بخواهی عذاب می کنی به هر چه که بخواهی و به هر صورتی که
 فِي حُكْمِكَ وَ لَا يَعْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ
 بخواهی، و رحم می کنی هر که را بخواهی، به هر چه که بخواهی و به هر
 الْخَلْقِ وَ الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا
 کیفیت که بخواهی، از آنچه کنی باز خواست نشوی، و در فرمانروایی ات
 مَقَامٌ مَنْ لَدَيْكَ وَ اسْتَجَارَ بِكَرَمِكَ وَ أَلْفَ إِحْسَانِكَ وَ
 نزاع در نگیرد، و کسی در کارت شریکت نگردد، و در داوری ات با تو
 نِعَمَكَ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَ لَا يَنْقُصُ
 هم‌آورد نشود، و در تدبیرت احدی بر تو اعتراض نکند، آفرینش و فرمان
 فَضْلِكَ وَ لَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَ قَدْ تَوَقَّفْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ
 تورا ست، منزه است خدا پروردگار جهانیان، پروردگارا این است جایگاه

مُصَلِّئِ الْكَرِيمِ

الْقَدِيمِ وَالْفَضْلَ الْعَظِيمِ، وَالرَّحْمَةَ الْوَاسِعَةَ أَفْتَرَاكَ
 کسی که به پناهِت آمد، و به کرمت پناهنده گشت، و به احسان و
 [تُرَاكَ] يَا رَبِّ تُخَلِّفُ ظُنُونَنَا أَوْ تُخَيِّبُ آمَالَنَا كَلَا يَا
 نعمتهایت الفت جست، تویی آن سخاوتمندی که گذشتت به تنگی
 كَرِيمٍ فَلَيْسَ هَذَا ظَنُّنَا بِكَ وَلَا هَذَا فِيكَ طَمَعَنَا يَا رَبِّ
 نمی رسد، و احسانت کاهش نمی پذیرد، و رحمتت کم نمی شود، و به
 إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً
 یقین از چشم پوشی دیرینت، و فضل بزرگت، و رحمت گسترده ات
 عَظِيمًا عَصَيْنَاكَ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا وَ
 اعتماد نمودیم، آیا ممکن است پروردگارا برخلاف گمانهای ما به خویش
 دَعْوَانَا وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقُّ رَجَاءِنَا
 رفتار کنی، یا آرزوهایمان را نسبت به رحمتت نو مید سازی هرگز ای
 مَوْلَانَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَ لَكِنْ عَلِمْنَا
 بزرگوار، چنین گمانی به تو نیست، و طمع ما درباره تو این چنین
 فِيْنَا وَ عَلِمْنَا بِأَنَّكَ لَا تَصْرَفُنَا عَنْكَ وَ إِنْ كُنَّا غَيْرَ
 نمی باشد، پروردگارا، ما را درباره تو آرزوی طولانی بسیاری است، ما را
 مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَ
 در حق تو امید بزرگی است، از تو نافرمانی کردیم و حال آنکه امیدواریم

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ ، فَاْمُنْ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ
 گناه را بر ما بیوشانی، و تورا خواندیم، و امیدواریم که بر ما اجابت
 أَهْلُهُ وَ جُدْ عَلَيْنَا فَإِنَّا مُحْتَاجُونَ إِلَى نَيْلِكَ يَا غَفَّارُ
 کنی، مولای ما امیدمان را تحقق بخش، ما دانستیم که با کردارمان
 بُنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَ بِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْنَا وَ بِنِعْمَتِكَ [فِي
 سزاوار چه خواهیم بود، ولی دانش تو درباره ما، و آگاهی ما به اینکه ما
 نِعْمِكَ] أَصْبَحْنَا وَ أَمْسَيْنَا ذُنُوبَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ
 را از درگاهت نمیرانی، گرچه ما سزاوار رحمت نیستیم ولی تو شایسته
 اللَّهُمَّ مِنْهَا وَ نَثُوبُ إِلَيْكَ تَتَحَبَّبُ إِلَيْنَا بِالنَّعْمِ وَ
 آنی که بر ما و بر گنهکاران به فضل گستردهات جود کنی، پس آنگونه که
 نُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَازِلٌ وَ شَرُّنَا إِلَيْكَ
 شایسته آنی بر ما مَّتَّ گذار، و بر ما جود کن، که ما نیازمند به عطای
 صَاعِدٌ وَ لَمْ يَزَلْ وَ لَا يَزَالُ مَلَكٌ كَرِيمٌ يَأْتِيكَ [عَنَّا]
 تویم، ای آموزگار، به نور تو هدایت شدیم، و به فضل تو بی نیاز گشتیم، و
 بِعَمَلٍ قَبِيحٍ فَلَا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِنِعْمِكَ وَ
 به نعمتت بآمداد نمودیم و شامگاه کردیم، گناهان ما پیش روی
 تَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِالْإِثْمِ فَسُبْحَانَكَ مَا أَحْلَمَكَ وَ أَعْظَمَكَ
 توسطت، خدایا از گناهانمان از تو آمرزش می خواهیم، و به سوی تو باز

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

وَ أَكْرَمَكَ، مُبْدِئًا وَ مُعِيدًا تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ جَلَّ
 می گردیم، تو با نعمتها به ما مهر می ورزی و ما با گناهان با تو مقابله
 ثَنَاؤُكَ وَ كَرَّمَ صَنَائِعُكَ وَ فَعَالِكَ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ
 می کنیم، خیرت به سوی ما سرازیر است، و بدی ما به سوی تو بالا
 فَضْلًا وَ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَايَسَنِي بِفِعْلِي وَ
 می آید، همواره فرشته کریمی، از ما کردار زشت به جانب تو می آید، و این
 خَطِيئَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي.
 امر مانع نمی شود از اینکه ما را با نعمتهایت فراگیری، و به عطاهای
 اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَ أَعِدْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَ أَجْرْنَا مِنْ
 برجستہات بر ما تفضّل نمایی، منزهی تو، چه بردبار و بزرگ و کریمی،
 عَذَابِكَ وَ ارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَ أَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ
 آغاز کننده به نیکی و تکرار کننده آنی، نامهایت مقدس، و ثنایت عظیم، و
 وَ ارْزُقْنَا حَجَّ بَيْتِكَ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ وَ
 رفتارها و کردارهایت کریمانه است، خدایا، فضلت گسترده تر، و
 رَحْمَتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
 بردباری ات بزرگ تر از آن است که مرا به کردار ناپسند و خطا کاری ام
 إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَ ارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَ تَوْفَنَّا
 بسنجی، پس گذشت نما، گذشت نما، گذشت نما، آقای من، آقای

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَلَى مِلَّتِكَ وَ سُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ
من، آقای من. ما را به ذکر مشغول کن، و از خشمت پناه ده، و از

اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَّ وَ اِزْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا
عذابت نجات بخش، و از مواهبست روزی کن، و از فضلت بر ما انعام

اجْزِهِمَا بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَ بِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا ، اللَّهُمَّ
فرما، و زیارت خانه ات، و زیارت مرقد پیامبرت را روزی ما کن، صلوات

اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ
و رحمت و مغفرت و رضوانت بر پیامبر و خاندانش، تو نزدیک و

وَ تَابِعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ [فِي الْخَيْرَاتِ] اللَّهُمَّ
جواب دهنده هستی، عمل به طاعتت را روزی ما گردان، و ما را بر دینت

اغْفِرْ لِحَيَّتِنَا وَ مَيِّتِنَا وَ شَاهِدِنَا وَ غَائِبِنَا ذَكَرْنَا وَ أَنْثَانَا
و بر روش پیامبرت (درود خدا بر او و خاندانش) بمیران. خدایا من و پدر

[إِنَاتِنَا] صَغِيرِنَا وَ كَبِيرِنَا حُرَّتَنَا وَ مَمْلُوكِنَا كَذَّبَ
و مادرم را بیمارز و به هر دو آنها رحم کن، چنان که مرا به گناه کودکی

الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا وَ خَسِرُوا خُسْرَانًا
پروردند، احسان هردو را به احسان، و بدیهایشان را به آمرزش پاداش ده.

مُبِينَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اِخْتِمْ لِي
خدایا مردان و زنان مؤمن را بیمارز، چه زنده و چه مرده آنها را، و بین ما

مُصَلِّئِكَ كَرِيمًا

بِخَيْرٍ وَ اَكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ دُنْيَايَ وَ اٰخِرَتِي وَ لَا
 وَ اَنَا نَ بَانِيكِيهَا پيوند ده. خدايا بيا مرز زنده و مرده ما را، حاضر و غائب
 تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَزْحَمُنِي وَ اجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِيَةً
 ما را، مرد زن ما را، كوچك و بزرگ ما را، آزاد و غير آزاد ما را، برگشتگان
 بَاقِيَةً، وَ لَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ
 از خدا دروغ گفتند، و گمراه شدند گمراهی دوری، و زیان کردند، زبانی
 اَرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاِسْعًا حَلَالًا طَيِّبًا اللّٰهُمَّ
 آشكار. خدايا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و برايم ختم به
 اِحْرُسْنِي بِحِرَاسَتِكَ وَ اِحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَ اَكْلَانِي
 خير فرما، و مرا از آنچه كه بی قرارم کرده از كار دنيا و آخرتم كفايت كن، و
 بِكَلَاءَتِكَ وَ اَرْزُقْنِي حِجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا
 گسی كه مرا رحم نمی كنم بر من چيره مساز، و بر من از سوی خود
 وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَ الْاَيْمَةَ عَلَيْهِمْ
 نگهبانی هميشگی قرار ده، و از من شايسته های آنچه را كه انعام كردی
 السَّلَامُ وَ لَا تُخَلِّني يَا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ
 مگير، و از فضلت روزی گسترده حلال پاكيزه نصيب من كن. خدايا به
 وَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ. اللّٰهُمَّ تُبِّ عَلَيَّ حَتَّى لَا اَعْصِيكَ
 نگهبانیات مرا نگهبانی كن، و به نگهداریات مرا نگهدار و به

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

وَ اَلْهَمْنِي الْخَيْرَ وَ الْعَمَلَ بِهِ وَ خَشِيَّتَكَ بِاللَّيْلِ وَ
پاسداری‌ات از من پاسداری فرما، و زیارت خانه‌ات را در این سا و در

النَّهَارِ مَا اُبْقَيْتَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ كَلَّمَا
هر سال، و زیارت مرقد پیامبرت و امامان (درود بر آنان) را روزی من

قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَ تَعَبَّأْتُ [تَعَبَّيْتُ] وَ قُمْتُ لِلصَّلَاةِ
کن، پروردگارا از این مشاهد پر شرف و موافق بس گرامی مرا محروم

بَيْنَ يَدَيْكَ وَ نَاجَيْتُكَ اَلْقَيْتَ عَلَيَّ نُعَاسًا اِذَا اَنَا صَلَّيْتُ
مساز. خدایا به من روی آور تا نافرمانی‌ات نکنم، و خیر و عمل به آن

وَ سَلَبْتَنِي مُتَاجَاتِكَ اِذَا اَنَا نَاجَيْتُ مَا لِيْ كَلَّمَا قُلْتُ
وحشت از خویش را در شب و روز، تا گاهی که زنده‌ام می‌داری ای

قَدْ صَلَّحْتُ سَرِيْرَتِيْ وَ قَرَّبَ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَابِيْنَ
پروردگار جهانیان به من الهام فرما. خدایا هرگاه گفتم مهیا و آماده شدم

مَجْلِسِيْ عَرَضْتُ لِيْ بَلِيَّةٌ اَزَّالْتَ قَدَمِيْ وَ حَالَتْ بَيْنِي
و در پیشگاهت به نماز ایستاد و با تو راز گفتم، چرتی بر من افکندی، آنگاه

وَ بَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِيْ لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِيْ وَ عَنْ
که وارد نماز شدم، و حال راز گفتن را از من گرفتی آنگاه که با تو راز و نیاز

خِدْمَتِكَ نَحَيْتَنِيْ اَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِيْ مُسْتَخْفًا بِحَقِّكَ
کردم، مرا چه شده؟ هرگاه گفتم نهانم شایسته شد، و جایگاهم به جایگاه

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

فَأَقْصَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرَضًا عَنْكَ فَقَلَيْتَنِي أَوْ
توبه کنندگان نزدیک گشته برایم گرفتاری پیش آمد، بر اثر آن گرفتاری پایم
لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَاذِبِينَ [الْكَذَّابِينَ]
لغزید، و میان من و خدمت به تو مانع شد سرور من شاید مرا از درگاهت
فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَائِكَ
رانده ای، و از خدمتت عز نموده ای، یا مرا دیده ای که حَقَّتْ رَأْسُكَ
فَحَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ
می شمارم پس از پیشگاهت دورم ساختی، یا شاید مرا روی گردان از
فَخَذَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ
خود مشاهده کردی، پس مرا مورد خشم قرار دادی یا شاید مرا در
أَيْسَرْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي آلفَ مَجَالِسِ الْبَطَّالِينَ
جایگاه دروغگویان یافتی، پس به دورم انداختی، یا شاید مرا نسبت به
فَبَيَّنِي وَبَيْنَهُمْ خَلَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ
نعمتهایت ناسپاس دیدی، پس محروم نمودی، یا شاید مرا از همنشینانی
دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بَجُرْمِي وَجَرِيرَتِي
دانشمندان غایب یافتی، پس خوارم نمودی، یا شاید مرا در گروه غافلان
كَافَيْتَنِي، أَوْ لَعَلَّكَ بِقَلَّةِ حَيَاتِي مِنْكَ جَازَيْتَنِي فَإِنْ
دیدی، پس از رحمتت ناامیدم کردی، یا شاید مرا انس یافته با مجالس

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَفْوَتِ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفْوَتِ عَنِ الْمُذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنَّ
 بیکاره‌ها دیدی. پس مرا به آنان واگذاشتی، یا شدی دوست نداشتی
 كَرَمَكَ أَيُّ رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقْصِرِينَ وَ أَنَا عَائِدٌ
 دعایم را بشنوی پس دورم نمودی، یا شاید به خاطر جرم و جنایتیم کیفرم
 بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ [مُنْتَجِزٌ] مَا وَعَدْتَ
 نمودی، یا شاید برای کمی حیایم از تو مجازاتم نمودی، پس اگر
 مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ
 پروردگارا عفو کنی، سابقه اینکه از گناهکاران پیش از من گذشته‌ای
 فَضْلًا وَ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَايَسَنِي بِعَمَلِي أَوْ أَنْ
 طولانی است، زیرا کرم‌ت پروردگارا از مجازات اهل تقصیر بسیار
 تَسْتَرِّلَنِي بِخَطِيئَتِي وَ مَا أَنَا يَا سَيِّدِي وَ مَا خَطْرِي
 بزرگ‌تر است، و من پناهنده به فضل توام، از تو به تو گریزانم، خواهان
 هَبْنِي بِفَضْلِكَ سَيِّدِي ، وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَ
 چیزی هستم که وعده داده‌ای. و آن چشم‌پوشی از کسانی است که به تو
 جَلَّلَنِي بِسِتْرِكَ وَ اعْفُ عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ
 گمان نیک برده‌اند، خدایا فضل تو گسترده‌تر، و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن
 سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّيْتَهُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي
 است که مرا به کردارم بسنجی، یا به خطایم بلغزانی، ای آقایم من

مُصَلِّ كَرِيمٍ

عَلَّمْتَهُ وَ أَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَ أَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي
 جَاسْتَمَ، وَ چِه ارزشی دارم، سرور من مرا به فضلت ببخش، و با گذشت
 رَفَعْتَهُ وَ أَنَا الْخَائِفُ الَّذِي آمَنْتَهُ وَ الْجَائِعُ الَّذِي
 بر من کرم فرما، و به پرده پوشی ات خطاهايم را بپوشان، و به کرم وجودت
 أَشْبَعْتَهُ وَ الْعَطْشَانَ الَّذِي أَرْوَيْتَهُ وَ الْعَارِي الَّذِي
 از توييخم درگذر، آقای من منم کودکی که پروریدی، منم نادانی که دانا
 كَسَوْتَهُ وَ الْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتَهُ وَ الضَّعِيفُ الَّذِي
 نمودی، منم گمراهی که هدایت کردی، منم افتاده ای که بلندش
 قَوَّيْتَهُ وَ الدَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتَهُ، وَ السَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ
 نمودی، منم هراسانی که امانش دادی، و گرسنه ای که سیرش نمودی، و
 وَ السَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَ الْمُذْنِبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَ
 تشنه ای که سیرابش کردی، و برهنه ای که لباسش پوشاندی، و تهیدستی
 الْخَاطِئُ الَّذِي أَقَلَّتَهُ وَ أَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَّرْتَهُ وَ
 که توانگرش ساختی، و ناتوانی که نیرومندش نمودی، و خواری که
 الْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَ أَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي آوَيْتَهُ أَنَا
 عزیزش فرمودی، و بیماری که شفایش دادی، و خواهش مندی که
 يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلَاءِ وَ لَمْ أَرَأَيْكَ فِي
 عطایش کردی، و گنهکاری که گناهش را بر او پوشاندی، و خطاکاری

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

الْمَلَا أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى
که نادیده‌اش گرفتی، و اندکی که بسیارش فرمودی، و ناتوان شمرده‌ای

سَيِّدِهِ اجْتَرَى أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي
که یاری‌اش دادی، و رانده شده‌ای که مأوایش بخشیدی، من پروردگارا

أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرَّشَا أَنَا الَّذِي حِينَ
کسی هستم که در خلوت از تو حیا نکردم، و در آشکار از تو ملاحظ

بُشْرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي أَمَهَلْتَنِي فَمَا
نمودم، منم صاحب مصیبت‌های بزرگ، منم آن‌که بر آقایش گستاخی

ارْعَوَيْتُ وَ سَتَرْتُ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَ عَمِلْتُ
کرد، منم آن‌که جبار آسمان را نافرمانی کرد، منم آن‌که بر معاصی بزرگ

بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ وَ أَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ [عِنْدَكَ]
رشوه دادم، منم آن‌که هرگاه به گناهی مژده داده می‌شدم شتابان به سویش

فَمَا بِالْيُتُ فَبِحِلْمِكَ أَمَهَلْتَنِي وَ بِسِرِّكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى
می‌رفتم، منم آن‌که مهلتم دادی باز نایستادم، و بر من پرده پوشاندی حیا

كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَ مِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي
نکردم، و مرتکب گناهان شدم و از اندازه گذراندم و مرا از چشمت

حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَعْصِكَ حِينَ
انداختی، اهمیت ندادم، پس با بردباری‌ات مهلتم دادی، و با پرده‌پوشی‌ات

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَصِيَّتِكَ وَ أَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَا حِدٌ وَ لَا بِأَمْرِكَ مُسْتَخَفٌّ
 مرا پوشاندی تا آنچا که گویی مرا از یاد برده‌ای، و از مجازات گناهان

وَ لَا لِعُقُوبِيَّتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَ لَا لِوَعِيدِكَ مُتَهَاوِنٌ لِّكِنْ
 برکنارم داشته‌ای، گویا تو از من حیا کرده‌ای!! خدایا، آنگاه که نافرمانی

حَطِيئَةٌ عَرَضْتُ وَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي وَ غَلَبَنِي هَوَايَ وَ
 کردم نافرمانی‌ات نکردم چنان که پروردگاری‌ات باشم، و نه چنان که

أَعَانَنِي عَلَيْهَا شِقُّوَتِي وَ غَرَّبَنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ
 سبک شمارنده فرمانت باشم، و نه با گستاخی در معرض کيفرت قرار

فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَ خَالَفْتُكَ بِجُهْدِي فَالآنَ مِنْ عَذَابِكَ
 گیرم، و نه تهیدست را ناچیز شمارم، ولی خطایی بود که بر من عارض

مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَ مِنْ أَيْدِي الْخِصْمَاءِ غَدَا مَنْ
 شد و نفسم آن را برایم آراست، و بدبختی‌ام مرا بر آن یاری نمود، و پرده

يُخَلِّصُنِي، وَ بِحَبْلِ مَنْ أَتَّصِلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ
 افتادها ت بر من مغرورم نمود، در نتیجه با کوشش نافرمانی‌ات نمودم و به

عَنِّي فَوَا سَوَاتِنَا [أَسْفًا] عَلَيَّ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ
 مخالفتت برخاستم اکنون چه کس مرا از عذابت نجات می‌دهند، و فردا

عَمَلِي الَّذِي لَوْ لَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَ سَعَةِ رَحْمَتِكَ
 از چنگ ستیره‌جویان و دشمنی‌کنندگان چه کسی رهايم می‌کند، و به

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

وَنَهَيْكَ إِيَّايَ عَنِ الْقُنُوطِ لَقَنْطُتٌ عِنْدَ مَا أَتَدَّ كَرَّهَا يَا
 رشته چه کسی بیبوندم اگر تو رشته‌ات را از من بگسلی، مرا چه رسوایی

خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ أَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اللَّهُمَّ بِذِمَّةِ
 بزرگی است از آنچه کتّاب تو از کردارم در شمار آورده، اگر امیدوار به کرم

الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ إِلَيْكَ وَ
 فراوانی رحمت نبودم، و هم اینکه مرا از ناامیدی نهی نموده‌ای هرآینه

بِحُبِّي النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْقُرَشِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ
 ناامید می‌شدم به هنگامی که گناهانم را بیاد می‌آوردم، ای بهترین

التَّهَامِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ أَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا
 کسی که خواننده‌ای او را خواند، و برترین کسی که امیدواری به او امید

تُوحِشُ اسْتِيْنَاسَ إِيمَانِي، وَ لَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ
 بست. خدایا به پیمان اسلام به تو توسل می‌جویم، و به حرمت قرآن بر تو

عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا آمَنُوا بِالْإِسْنَتِهِمْ لِيَحْقِنُوا بِهِ
 تکیه می‌کنم، و به محبت نسبت به پیامبر درس ناخوانده قریشی هاشمی

دِمَاءَهُمْ فَأَدْرِكُوا مَا أَمَلُوا وَ إِنَّا آمَنَّا بِكَ بِالْإِسْنَتِنَا وَ
 عربی تهامی مکی مدنی، همجواری نزد تو را امید می‌نمایم، پس انس

قُلُوبِنَا لِتَعْمُقُو عَنَّا فَأَدْرِكْنَا [فَأَدْرِكْ بِنَا] مَا أَمَلْنَا وَ ثَبَّتْ
 ایمانی مرا در عرصه وحشت نینداز، و و پاداش مرا، پاداش کسی که غیر

مُصَنِّفُ الْكَلِمَاتِ

رَجَاءُكَ فِي صُدُورِنَا وَ لَا تُزِعْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ
 تورا عبادت کرده قرار مده، چه اینکه مردمی به زبانشان ایمان آوردند تا
 هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَ عَزَّتِكَ
 جانشان را به این وسیله حفظ کنند، پس به آنچه آرزو داشتند رسیدند، و
 لَوْ أَنْتَهَرْتَنِي مَا بَرَحْتُ مِنْ بَابِكَ وَ لَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّكَ
 ما با زبان و دلمان به تو ایمان آوردیم، تا از ما درگذری، پس ما را به آنچه
 لِمَا أُلِّهَم قَلْبِي [يَا سَيِّدِي] مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَ سَعَةِ
 آرزو مندیم برسان، و امیدت را در سینه هایمان استوار کن، و دل هایمان را
 رَحْمَتِكَ إِلَى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَ إِلَى مَنْ
 پس از آنکه هدایتمان فرمودی گمراه مکن، و از جانب خود ما را
 يَلْتَجِي الْمَخْلُوقُ إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ. إِلَهِي لَوْ قَرَنْتَنِي
 ببخش، که تو بسیار بخشنده ای، به عزتت سوگند اگر مرا برانی، از
 بِالْأَصْفَادِ وَ مَنَعْتَنِي سَيْبِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَ دَلَلْتَ
 درگاهت نخواهم رفت، و از چاپلوسی نسبت به تو باز نخواهم ایستاد، به
 عَلَى فَضَائِحِي عُيُونَ الْعِبَادِ وَ أَمَرْتَ بِي إِلَى النَّارِ وَ
 خاطر الهامی که از معرفت به کرمت و گستردگی رحمتت به قلب من
 حُلَّتْ بَيْنِي وَ بَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتَ رَجَائِي مِنْكَ وَ مَا
 شده، بنده به جانب چه کسی جز مولایش می رود؟ و آفریده به چه کسی

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

صَرَفْتُ تَأْمِيلِي لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَ لَا خَرَجَ حُبُّكَ مِنْ قَلْبِي
 جز آفریدگارش پناه می برد؟ خدایا، اگر مرا با زنجیر ببندی، و عطایت را
 أَنَا لَا أُنْسَى أَيَّادِيكَ عِنْدِي وَ سَتَرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا
 در میان مردم از من بازداری، و بر رسوایه هایم دیدگان بندگانت را
 سَيِّدِي أَخْرَجَ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَ اجْمَعَ بَيْنِي وَ
 بگشایی، و مرا به سوی دوزخ فرمان دهی، و بین من و نیکان پرده
 بَيْنَ الْمُصْطَفَى وَ آلِهِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ خَاتَمِ
 گردی، امیدم را از تو نخواهم برید، و آرزویم را از عفو تو باز نخواهم
 النَّبِيِّنَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ. وَ انْقَلَبِي إِلَى
 گرداند، و محبتت از قلبم بیرون نخواهد رفت، من فراوانی عطایت را نزد
 دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَ أَعْنِي بِالْبُكَاءِ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ
 خود، و پرده پوشی ات در دار دنیا بر گناهانم فراموش نخواهم کرد، ای
 أَفْنَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَ الْأَمَالِ عُمْرِي وَ قَدْ نَزَلَتْ مَنزِلَةَ
 آقای من محبت دنیا را از دلم بیرون کن، و میان من و مصطفی پیامبرت
 الْأَيْسِينَ مِنْ خَيْرِي [حَيَاتِي] فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا
 و خاندانش، بهترین برگزیدگان از آفریدگانت و پایان بخش پیامبران
 مِنِّي إِنْ أَنَا نُقِلْتُ عَلَى مِثْلِ حَالِي إِلَى قَبْرِي [قَبْرًا لَمْ
 محمد (درود خدا بر او و خاندانش) جمع کن، و مرا به مقام توبه به

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

أُمَّهَدُهُ لِرَقْدَتِي وَ لَمْ أَفْرُسْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِضَجْعَتِي
 پیشگاهت برسان، و هر گریه بر خویشتن مرا یاری ده، من عمرم را به
 وَ مَا لِي لَا أَبْكِي وَ لَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَ
 امروز و فردا کردن و آرزوهای باطل نابود ساختم، و اینک به جایگاه به
 أَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَ أَيَّامِي تُخَاتِلُنِي وَ قَدْ حَقَّقْتُ
 ناامیدان از خیر و صلاح فرود آمده‌ام، پس بد حال تر از من کیست؟ اگر
 عِنْدَ [فَوْق] رَأْسِي أَجْنِحَةُ الْمَوْتِ فَمَا لِي لَا أَبْكِي
 من بر چنین حالی به قبرم وارد شوم، قبری که آن را برای خواب آماده
 أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِي أَبْكِي لِضِيقِ
 نساخته‌ام، و برای آرمیدن به کار نیک فرس نموده‌ام، و مرا چه شده که
 لِحَدِي أَبْكِي لِسُؤَالِ مَنْكَرٍ وَ نَكِيرٍ إِيَّايَ، أَبْكِي
 گریه نکنم، و حال آنکه نمیدانم بازگشت من به جانب چه خواهد
 لِخُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عُرْيَانًا ذَلِيلًا حَامِلًا ثِقَلِي عَلَيَّ
 بود، من نفسم را می‌نگرم که با من نیرنگ می‌بازد، و روزگار را مشاهده
 ظَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَ أُخْرَى عَنْ شِمَالِي إِذْ
 می‌کنم که مرا می‌فریبید، و حال آنکه بالهای مرگ بالای سرم به حرکت
 الْخَلَاتِقُ فِي شَأْنِ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ امْرَأٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ
 درآمده، پس مرا چه شده که گریه نکنم، گریه می‌کنم برای بیرون رفتن

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

شَأْنُ يُغْنِيهِ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ
 جان از بدنم، گریه می‌کنم برای تاریکی قبرم، گریه می‌کنم برای تنگی
 وَ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَ ذَلَّةٌ سَيِّدِي
 لحدم، گریه می‌کنم برای پرسش دو فرشته قبر منکر و نکیر از من، گریه
 عَلَيْكَ مُعَوَّلِي وَ مُعْتَمِدِي وَ رَجَائِي وَ تَوَكُّلِي وَ
 می‌کنم برای درآمدنم از قبر عریان و خوار، درحالی که بار سنگینی را بر
 بِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي تُصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَهْدِي
 دوش می‌کشم، یک بار از طرف راست و بار دیگر از جانب چپم نگاه
 بِكَرَامَتِكَ مَنْ تُحِبُّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا نَقَّيْتَ مِنْ
 می‌کنم، هنگامی که مردمان در کاری جز کار منند، چه برای هرکسی از
 الشُّرَكَ قَلْبِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي أ
 آنان در آن روز کاری است که او را بس است، چهره‌هایی در آن روز
 فَبِلِسَانِي هَذَا الْكَاثِرُ أَشْكُرُكَ، أَمْ بَغَايَةِ جُهْدِي
 روشن و خندان خوشحال‌اند، و چهره‌هایی در آن روز بر آنها غبار
 [جَهْدِي] فِي عَمَلِي أَرْضِيكَ وَ مَا قَدَّرَ لِسَانِي يَا رَبَّ
 بدفرجامی نشسته، و سیاهی و خواری آنها را پوشانده، ای آقای من، تکیه
 فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَ مَا قَدَّرَ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعْمِكَ وَ
 و اعتمادم و امید و توکلّم بر تو، و آویختنم بر رحمت توست، هر که را

مُصَنِّعُ كَرَمِي

إِحْسَانِكَ [إِلَيَّ] إِلَهِي إِنَّ [إِلَّا أَنْ] جُودَكَ بَسَطَ أَمَلِي
 خواهی به رحمتت رسانی، و با کرامتت هر که را دوست داری هدایت
 وَ شُكْرَكَ قَبْلَ عَمَلِي سَيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَ إِلَيْكَ
 کنی، پس تو را سپاس بر اینکه قلبم را از شکر پاك نمودی، و برای تو
 [مِنْكَ] رَهْبَتِي وَ إِلَيْكَ تَأْمِيلِي وَ قَدْ سَاقَنِي إِلَيْكَ
 سپاس بر گشودن زبانم، آیا با این زبان کندم تو را شکر کنم، یا با نهایت
 أَمَلِي وَ عَلَيْكَ [إِلَيْكَ] يَا وَاحِدِي عَكَفْتُ [عَلَقْتُ]
 کوشش در کارم تو را خشنود نمایم، پروردگارا ارزش زبانم در کنار
 هِمَّتِي وَ فِيمَا عِنْدَكَ انْتَبَسَطْتُ رَغْبَتِي وَ لَكَ خَالِصُ
 شکرست چیست، و قیمت کارم در برابر نعمتهایت و احسانت چه اندازه
 رَجَائِي وَ خَوْفِي وَ بِكَ أَنْسَتُ مَحَبَّتِي وَ إِلَيْكَ أَلْقَيْتُ
 است؟! خدایا، جودت آرزویم را گسترد، و سپاست عملم را پذیرفت، ای
 بِيَدِي وَ بِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي [يَا] مَوْلَايَ
 آقای من میلم به سوی توست، و ترسم از جانب توست، و آرزویم به
 بِذِكْرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَ بِمُنَاجَاتِكَ بَرَدْتُ أَلَمَ الْخَوْفِ
 پیشگاه توست، آرزویم مرا به سوی تو کسانده و همتم بر درگاه تو ای
 عَنِّي فَيَا مَوْلَايَ وَيَا مَوْمِلِي وَيَا مُنْتَهَى سُؤْلِي فَرُقْ
 خدای یگانه معتکف شده، و رغبتم در آنچه نزد توست فزونی یافته، امید

مُصَنِّعُ كَرَمِي

بَيْنِي وَ بَيْنَ ذَنْبِي الْمَانِعَ لِي مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا خالص و بیمم برای توست، و محبتت به تو انس گرفته، و دستم را به
 أَسْأَلُكَ لِقَدِيمِ الرَّجَاءِ فِيكَ وَ عَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي جانب تو انداختم، و ترسم را به سوی رشته طاعت تو کشیدم، ای مولای
 أَوْ جَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ مِنَ الرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ فَلَا مَرُّ لَكَ من دلم به یاد تو زندگی کرد، و با مناجات با تو آتش هراس را بر خود سرد
 وَ حُدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ وَ فِيهِ نمودم، ای مولایم و ای آرزویم و ای نهایت خواسته‌ام، میان من و گناهم
 قَبْضَتِكَ وَ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكْتَ يَا رَبِّ جدایی انداز، گناهی که بازدارنده من از ملامت طاعت توست، تنها از تو
 الْعَالَمِينَ إِلَهِي اِرْحَمْنِي إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَ كَلَّ عَنِ درخواست می‌کنم، به خاطر امید دیرینه به تو، و بزرگی طمع از تو، که از
 جَوَابِكَ لِسَانِي وَ طَاشَ عِنْدَ سُؤَالِكَ إِيَّايَ لُبِّي فَيَا مهر و رحمت بر خود واجب کرده‌ای، پس فرمان تو راست، یگانه‌ای و
 عَظِيمِ رَجَائِي لَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي وَ لَا شریکی نداری، و همه خلق جیره‌خوار تو، و در دست قدرت تو، و
 تَرَدَّنِي لِجَهْلِي وَ لَا تَمْنَعْنِي لِقَلَّةِ صَبْرِي أَعْطِنِي هر چیز برای تو فروتن است، منزه‌ای تو ای پروردگار جهانیان، خدایا به

مُصَنِّعُ كَرَمِي

لِفَقْرِي وَ اِرْحَمْنِي لِضَعْفِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمِدِي وَ
 مِنْ رَحْمِ كُنْ اَنْگَا هِ كِه حَجْتَم بَرِيْدِه شُوْد، وَ زَبَانَم اَز پَا سَخْت نَا گُوِيَا
 مَعُوْلِي وَ رَجَائِي وَ تَوَكُّلِي وَ بَرَحْمَتِكَ تَعَلُّقِي وَ بِنَانَاكَ
 گَرْدَد، وَ بِه هَنْگَام بَا زِيْرَسِي اَت هَوْش اَز سِرْم بَرُوْد، اِي بَزْرگ
 اَحْطُّ رَحْلِي وَ بِجُوْدِكَ اَفْصِدُ [اَفْصُرًا] طَلِبْتِي وَ بِكْرَمِكَ
 اَمِيْدَم، زَمَانِي كِه بِيْچَا رْگِي اَم شَدْت گِيْرِد مَحْرُومَم مَكْن، وَ بِه خَا طْر
 اَي رَبِّ اَسْتَفْتِحُ دُعَائِي وَ لَدَيْكَ اَرْجُو فَا قْتِي
 نَا دَانِي اَم اَز دَرْگَا هْت مَرَان، وَ بِه عِلْت كَم تَابِي اَم اَز رَحْمَت دَرِيْع مَفْرَمَا، بِه
 [ضِيَا فْتِي] وَ بَعْنَاكَ اَجْبُرْ عَيْلَتِي وَ تَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ
 جِهْت تَهِيْدَسْتِي اَم عَطَا يَم كُن، وَ بِه خَا طْر نَا تُوَانِي اَم بِه مِنْ رَحْمِ كُن، اَقَا يَم
 قِيَا مِي وَ اِلَى جُوْدِكَ وَ كَرَمِكَ اَرْفَعُ بَصْرِي وَ اِلَى
 اِعْتِمَاد وَ تَكِيَه، اَمِيْد وَ تَوَكْلَم بَر تُوَسْت، وَ اُوِي خْتَم بِه رَحْمَت تُوَسْت، وَ بَارَم
 مَعْرُوْفِكَ اَدِيْمُ نَظْرِي، فَلَا تُحْرِقْنِي بِالنَّارِ وَ اَنْتَ
 رَا بِه اَسْتَان تُو اَنْدَا زَم، وَ خُوَا سْتِه اَم رَا بِه جُوْد وَ كَرَم تُو جُو يَم، پَرُوْر دِگَا رَا
 مَوْضِعُ اَمْلِي وَ لَا تُسْكِنِي الْهَاوِيَةَ فَاِنَّكَ قَرَّةُ عَيْنِي يَا
 دَعَا يَم رَا اَغَا ز مِي كْنَم، وَ رَفْع تَنْگَدَسْتِي اَم رَا بِه تُو اَمِيْد مِي بِنْدَم، وَ بِه
 سَيِّدِي لَا تُكْذِبْ ظَنِّي يَا حَسَانِكَ وَ مَعْرُوْفِكَ فَاِنَّكَ
 تُوَا نْگَرِي تُو نَا دَا رِي اَم رَا جَبْرَان مِي كْنَم، وَ اِي سْتَا دَنْم زِيْر سَا يَه عَفُو تُوَسْت، وَ

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

ثَقَّتِي وَ لَا تَحْرَمْنِي ثَوَابَكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي إِلَهِي
 به جانب جود و کرمت دیده‌ام را بلند می‌کنم، و به سوی احسانت نگاهم
 إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَ لَمْ يُقَرِّبْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ
 را ادامه می‌دهم، پس مرا به آتش مسوزان، و حال آنکه تو جایگاه آرزوی
 جَعَلْتُ الاعْتِرَافَ إِلَيْكَ بِذَنْبِي وَ سَائِلَ عَلَيَّ إِلَهِي إِنْ
 منی، و در دوزخ جایم مده که تو نور چشم منی، ای آقای من گمانم را به
 عَفْوَتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَ إِنْ عَدَّبْتَ فَمَنْ أَعْدَلُ
 احسان و نیکی‌ات تکذیب مکن که تویی مورد اطمینانم، و از پاداشت
 مِنْكَ فِي الْحُكْمِ اِرْحَمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَ عِنْدَ
 محرومم مگردان که تو عارف به تهیدستی منی خدایا اگر مرگم فرا
 الْمَوْتِ كُرْبَتِي وَ فِي الْقَبْرِ وَ حَدَّتِي وَ فِي اللَّحْدِ
 رسیده و کردارم مرا به تو نزدیک نکرده پس اعتراف به گناهم را به
 وَ حَشْتِي وَ إِذَا نُشِرْتُ لِلْحِسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذَلَّ مَوْقِفِي
 پیشگاهت وسیله عذرخواهی‌ام قرار دادم. خدایا اگر گذشت کنی، پس
 وَ اغْفِرْ لِي مَا خَفِيَ عَلَيَّ الْآدَمِيِّينَ مِنْ عَمَلِي، وَ أَدِّمْ
 سزاوارتر از وجود تو به گذشت کیست، و اگر عذاب نمایی پس دادگرت
 لِي مَا بِهِ سَتَرْتَنِي وَ اِرْحَمْنِي صَرِيحًا عَلَيَّ الْفِرَاشِ
 از تو در داوری کیست؟، در این دنیا به غربت، و به گاه مرگ به سختی

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

تَقَلَّبْنِي أَيْدِي أَحِبَّتِي وَ تَفَضَّلَ عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَيَّ
جان دادم، و در قبر به تنهایی ام، و در لحد به هراسم رحم کن، و زمانی که
الْمُغْتَسَلِ يُقَلِّبْنِي [يُعَسِّلْنِي] صَالِحُ جِيزَتِي وَ تَحَنَّنْ
برای حساب در برابرت برانگیخته شدم و به خواری جایگاهم رحمت
عَلَيَّ مَحْمُولًا قَدْ تَنَاوَلَ الْأَقْرَبَاءَ أَطْرَافَ جَنَازَتِي وَ
آور، و آنچه از کردارم بر انسانها پوشیده مانده بیمارز، و آنچه را که مرا به
جُدَّ عَلَيَّ مَنْقُولًا قَدْ نَزَلَتْ بِكَ وَ حِيدًا فِي حُفْرَتِي وَ
آن پوشاندی تداوم بخش، و به من در حال افتادن در بستر مرگ که
ارْحَمْ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ الْجَدِيدِ غُرْبَتِي حَتَّى لَا أَسْتَأْنِسَ
دستهای دوستانم مرا این طرف و آن طرف کند رحم فرما، و به من
بَغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ،
محبت فرما در آن حال که روی تخت غسلخانه به صورت درازا
سَيِّدِي فَبِمَنْ أَسْتَعِيثُ إِنْ لَمْ تُقَلِّبْنِي عَثْرَتِي فَأَلِي مَنْ
افتاده ام، و همسایگان شایسه مرا به این سو و آن سو برمی گردانند بر من
أَفْرَعُ إِنْ فَقَدْتُ عِنَايَتَكَ فِي ضَجْعَتِي وَ إِلَى مَنْ
تفضل کن، و در وقت حمل شدنم که بستگانم گوشه های جنازه ام را به
الْتَجِئُ إِنْ لَمْ تُنْفَسْ كُرْبَتِي سَيِّدِي مَنْ لِي وَ مَنْ
دوش برداشته اند، و در حالت حمل شدنم، که تنها در قبرم وارد پیشگاه

مُصَلِّكَ كَرِيمٍ

يَرْحَمُنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَفَضَلَ مِنْ أَوْمَلٍ إِنْ عَدِمْتُ
 تو شده ام بر من جود نما، و در این خانه جدید بر غربتم رحم کن، تا به غیر
 فَضْلِكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَ إِلَى مَنْ الْفِرَارُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا
 تو انس نگیرم ای آقای من، اگر مرا به خودم واگذارای هلاک شده ام، ای
 انْقَضَى أَجَلِي سَيِّدِي لَا تُعَذِّبْنِي وَ أَنَا أَرْجُوكَ إِلَهِي
 آقای من، اگر لغزشم را نادیده نگری از چه کسی فریادرسی خواهم، و به
 [اللَّهُمَّ] حَقِّقْ رَجَائِي وَ آمِنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا
 چه کسی پناه ببرم اگر عنایتت را در آرامگاهم نداشته باشم، و به چه
 أَرْجُو فِيهَا [لَهَا] إِلَّا عَفْوَكَ سَيِّدِي أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لَا
 کسی التجا برم اگر غم و اندوهم را برطرف نکنی؟، ای آقای من که را
 أَسْتَحِقُّ وَ أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاعْفُرْ لِي
 دارم و چه کسی بر من رحم می کند، اگر تو به من رحم نکنی، و احسان
 وَ الْبَسْنِي مِنْ نَظْرِكَ ثَوْبًا يُغْطِي عَلَيَّ التَّبَعَاتِ وَ
 که را آرزو کنم، اگر احسان تو را روز بیچارگی ام نداشته باشم، و گریز از
 تَغْفُرْهَا لِي وَ لَا أَطَالِبُ بِهَا إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ وَ صَفْحٍ
 گناهان به سوی کیست، وقتی که عمرم سرآید؟ ای آقای من، مرا عذاب
 عَظِيمٍ وَ تَجَاوَزْ كَرِيمٍ. إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُفِيضُ سَيِّبَكَ
 مکن که امید به تو دارم، خدایا امیدم را تحقق بخش، و ترسم را ایمنی

مُصَلِّكَ الْكَرِيمِ

عَلَى مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَ عَلَى الْجَاهِدِينَ بِرُبُوبِيَّتِكَ
 ده، زیرا من در عین فراوانی گناهانم امیدی جز به گذشت تو ندارم، ای
 فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلَكَ وَ أَتَقَنَّ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَ
 آقای من چیزی را از تو درخواست دارم که شایسته آن نیستم، و تو اهل
 الْأَمْرِ إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 تقوا و آمرزشی، پس مرا بیمارز، و جامه‌ای از لطفت بر من بپوشان، که
 سَيِّدِي عَبْدُكَ بِبَابِكَ أَقَامَتْهُ الْخِصَاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ
 گناهانم را بر من بپوشاند، و آنها را بیمارزی و نسبت به آنه بازخواست
 يَقْرَعُ بَابَ إِحْسَانِكَ بِدُعَائِهِ [وَ يَسْتَعْظِفُ جَمِيلَ
 نشوم، که تو داری کرم دیرینه، و چشم‌پوشی بزرگ و گذشت کریمانه‌ای.
 نَظْرِكَ بِمَكُونِ رَجَائِكَ] فَلَا تُعْرِضْ بَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 خدایا تویی که عطایت را پی در پی فروریزی، بر کسی که از تو درخواست
 عَنِّي وَ اقْبَلْ مِنِّي مَا أَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ [دَعْوَتَكَ]
 نمی‌کند، و بر آنان که منکر پروردگاریت هستند، چه رسد آقای من بر
 بِهَذَا الدُّعَاءِ وَ أَنَا أَرْجُو أَنْ لَا تَرُدَّنِي مَعْرِفَةً مِنِّي
 کسی که از تو خواهش کرده و یقین نمود که آفرینش از تو و فرمان تنها
 بِرَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يُحْفِيكَ سَائِلٌ
 به دست توست، منزّه و والایی ای پروردگار جهانیان، ای آقای من

مُصَلِّئِ كَرِيمٍ

وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ.

بندهات به درگاه توست، تگدستی او را پیش رویت قرار داده با دعایش

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَفَرَجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا

در خانه احسانت را می گوید، پس روی کریمانهات را از من برمگردان، و

صَادِقًا وَأَجْرًا عَظِيمًا أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ

آنچه می گویم از من بپذیر، من تو را به این دعا خواندم، امید دارم که به

مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا

خاطر معرفتم به رافت و مهرت مرا باز نگردانی. خدایا تویی آن که

سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَ

پرسنده ای ناتوانت نکند، و عطاگیری از تو نکاهد، تو چنانی که خود

أَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ أَعْطَى اعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ

گویی، و بالاتر از آنچه ما می گوییم. خدایا از تو صبری زیننده، و

وَالِدِيَّ وَ وُلْدِي [وَلْدِي] وَ أَهْلَ حِرْزَانَتِي وَ إِخْوَانِي

گشایشی نزدیک و گفتاری درست و مزدی بزرگ درخواست میکنم

فِيكَ [وَ] أَرْغَدُ عَيْشِي وَ أَظْهَرُ مُرْوَتِي وَ أَصْلِحْ

پروردگارا از خیر تمامش را از تو می خواهم، آنچه را از آن دانسته ام و آنچه

جَمِيعَ أَحْوَالِي وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ أَطَلَّتْ عُمْرُهُ وَ

را ندانسته ام، خدایا از تو می خواهم بهترین چیزهایی را که بندگان

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

حَسَنْتَ عَمَلَهُ وَ أَتَمَّمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَ رَضِيتَ عَنْهُ
 شایسته‌ات از تو خواستند، ای بهرترین کسی که از او خواسته می‌شود، و
 وَ أَحْيَيْتَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّرُورِ وَ أَسْبَغَ
 سخی‌ترین کسی که عطا فرمود، خواسته‌ام را در حق خودم و خانواده‌ام و
 الْكِرَامَةِ وَ أَتَمَّ الْعَيْشِ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ لَا تَفْعَلُ
 پدر و مادرم و فرزندانم و خاصانم و برادران دینی‌ام به من عطا
 [يَفْعَلُ] مَا يَشَاءُ غَيْرَكَ اللَّهُمَّ خُصِّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ
 کن، زندگی‌ام را گوارا گردان، مروت‌م را آشکار ساز، و همه احوالم را اصلاح
 ذِكْرِكَ وَ لَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ فِي آتَاءِ اللَّيْلِ
 کن، و مرا از کسانی قرار ده که عمرش را طولانی کردی، و کردارش را
 وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَ لَا سُمْعَةً وَ لَا أَشْرًا وَ لَا بَطْرًا
 نیکو ساختی، و نعمتت را بر او تمام کردی، و از او خشنود شدی، و او را
 وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ اعْطِنِي السَّعَةَ
 به زندگانی پاکیزه زنده داشتی، در بادوام‌ترین خوشیها، و کامل‌ترین
 فِي الرِّزْقِ وَ الْأَمْنِ فِي الْوَطَنِ وَ قُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ
 کرامتها و کامل‌ترین زندگیها، همانا تو هرچه را بخواهی انجام می‌دهی
 وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ الْمُقَامِ فِي نِعْمِكَ عِنْدِي وَ الصَّحَّةِ
 و جز تو هرچه را بخواهد توان انجام آن را ندارد. خدای از جانب خود مرا

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

فِي الْجِسْمِ وَ الْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ وَ السَّلَامَةَ فِي الدِّينِ
 به ذکر خاصیت اختصاص ده، و چیزی از آنچه که به وسیله آن به تو تقرب
 وَ اسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَ طَاعَةَ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى
 می جویم را در هم اوقات شب و روز وسیله ریا و شهرت خواهی و
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَ اجْعَلْنِي مِنْ
 هوس رانی و طغیانگری قرار مده، و مرا از خاشعان درگاہت
 أَوْ فِرِّ عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَ
 بگردان، خدای از تو می خواهم که به من عطا کنی: گشایش در روزی
 تُنْزِلُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَ مَا أَنْتَ
 امنیت در وطن، نوز چشم در خانواده و مال و اولاد، و پایداری در
 مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَ عَافِيَةٍ
 نعمتهایی که نزد من است، و تندرستی در جسم، و توانمندی در بدن، و
 تُلْبِسُهَا وَ بَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَ حَسَنَاتٍ تَتَقَبَّلُهَا وَ سَيِّئَاتٍ
 سلامت در دین، و مرا به طاعتت و طاعت رسولت محمد که درود خدا
 تَتَجَاوَزُ عَنْهَا وَ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا
 بر او و خاندانش باد، به کار گمار، همیشه و تا هنگامی که عمرم داده ای، و
 [عَامِي] هَذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ ارْزُقْنِي رِزْقًا وَاسِعًا
 مرا از پر نصیب ترین بندگانت در نزد خود قرار ده، پر نصیب تر در هر

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَ اصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْأَسْوَاءَ
 خیرِی که فرو فرستادی، و در ماه رمضان در شب قدر نازل می کنی، و
 وَ اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَ الظُّلَمَاتِ حَتَّى لَا أَتَأَذَى
 نازل کننده آنی در هر سال، از رحمتی که می گستری، و عافیتی که
 بِشَيْءٍ مِنْهُ وَ خُذْ عَنِّي بِأَسْمَاعٍ وَ أَبْصَارٍ أَعْدَائِي وَ
 می پوشانی، و بلایی که دفع می کنی، و خوبیهای که می پذیری، و
 حُسَّادِي وَ الْبَاغِينَ عَلَيَّ وَ انْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَ أَقِرَّ
 بدیهای که از آن درمی گذری، و در این سال و هر سال زیارت خانهات
 عَيْنِي [وَ حَقَّقْ ظَنِّي] وَ فَرِّحْ قَلْبِي، وَ اجْعَلْ لِي مِنْ
 را نصیب فرما، و از فضل گستردهات روزی فراخ ارزانی من کن، و بدیها
 هَمِِّي وَ كَرْبِي فَرَجًا وَ مَخْرَجًا وَ اجْعَلْ مَنْ أَرَادَنِي
 را ای آقای من از من برگردان، و بدیه مرا پرداز و جبران ستمهایی که بر
 بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمِيَّ وَ اكْفِنِي شَرَّ
 عهده من است را ادا فرما تا به خاطر چیزی از آنها آزار نبینم و گوشها
 الشَّيْطَانِ وَ شَرِّ السُّلْطَانِ وَ سَيِّئَاتِ عَمَلِي وَ طَهِّرْنِي
 و دیدگان دشمنان و حسودان و متجاوزان بر من را از من برگیر، و مرا بر
 مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ وَ
 آنان پیروز کن، و چشمم را روشن فرما، و دلم را شادی بخش و برایم از

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

أَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ زَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ
 اندوه و غم گشایش و بیرون رو قرار ده، و هر که از میان مخلوقات نسبت
 بِفَضْلِكَ وَ أَحَقِّنِي بِأَوْلِيَانِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ
 به من به بدی قصد کرده، و زیر گامم قرار ده، و مرا از گزند شیطان و گزند
 الْأَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ
 پادشاه و بدیهای کردارم کفایت کن، و از همه گناهان پاکم فرما، و به
 وَ عَلَى أَجْسَادِهِمْ وَ أَرْوَاحِهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ
 گذشت از آتش امانم ده، و به رحمتت به بهشت واردم کن، و به احسانت
 إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ عَزَّتِكَ وَ جَلَالِكَ لِيْنُ طَالِبْتَنِي
 از حور العین به همسری ام درآور، و مرا به دوستان شایستهات محمد و
 بِذُنُوبِي لِأَطْلِبَنَّكَ بِعَفْوِكَ وَ لِيْنُ طَالِبْتَنِي بِلُؤْمِي
 خاندانش آن خوبان و نیکان پاکیزه و پاک ملحق کن، درود بر آنان و بر
 لِأَطْلِبَنَّكَ بِكَرَمِكَ، وَ لِيْنُ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ لِأَخْبِرَنَّ
 تنها و جانهایشان، و رحمت خدا و برکاتش بر ایشان، خدای ای آقای
 أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي إِنْ كُنْتَ لَا تَغْفِرُ
 من، به عزت و جلالت سوگند، اگر مرا به گناهانم بی جویی کنی، من تو را
 إِلَّا لِأَوْلِيَانِكَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ فَإِلَى مَنْ يَفْرَعُ الْمُذْنِبُونَ
 به عفو تو می جویم و اگر مرا به پستی ام تعقیب نمایی، من تو را به

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

وَإِنْ كُنْتَ لَا تُكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَبِمَنْ
 کرمت می‌خواهم، و اگر به دوزخم دراندازی اهل دوزخ را به محبتم به
 يَسْتَعِيْثُ الْمُسِيْئُوْنَ اِلٰهِيْ اِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَفِي
 تو آگاه می‌سازم. خدایم و آقایم اگر جز اولیا و اهل طاعتت را
 ذٰلِكَ سُرُوْرٌ عَدُوْكَ وَاِنْ اَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذٰلِكَ
 نیامرزی، پس گنهکاران به چه کسی پناه برند، و اگر جز اهل وفا را اکرام
 سُرُوْرٌ نَبِيِّكَ وَاَنَا وَ اللّٰهِ اَعْلَمُ اَنْ سُرُوْرَ نَبِيِّكَ اَحَبُّ
 نمایم، پس بدکاران از چه کسی فریادرسی خواهند؟ خدایا اگر مرا وارد
 اِلَيْكَ مِنْ سُرُوْرٍ عَدُوْكَ ، اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اَنْ تَمَلَّأَ
 دوزخ کنی این موجب خرسندی دشمن توست، و اگر مرا به بهشت وارد
 قَلْبِي حُبًّا لِّكَ وَ خَشْيَةً مِنْكَ وَ تَصَدِيْقًا بِكِتَابِكَ وَ
 نمایم، این سبب خوشحالی پیامبر توست، و من به خدا سوگند این را
 اِيْمَانًا بِكَ وَ فَرَقًا مِنْكَ وَ شَوْقًا اِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
 می‌دانم، که دلشادی پیامبرت نزد تو، از خرسندی دشمنت محبوب‌تر
 الْاِكْرَامِ حَبَّبْ اِلَيْ لِقَاءِكَ وَ اَحْبِبْ لِقَائِي وَ اجْعَلْ لِي
 است. خدایا از تو درخواست می‌کنم که دلم را از محبت و خشیتت، و
 فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَ الْفَرَجَ وَ الْكِرَامَةَ اللّٰهُمَّ اَلْحَفْنِي
 باور به کتابت، و ایمان به وجودت، و هراس از حضرتت، و اشتیاق به

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

بصَالِحٍ مَنْ مَضَىٰ وَ اجْعَلْنِي مِنْ صَالِحٍ مَنْ بَقِيَ وَ
 ذانت پر کنی، ای دارای بزرگی و بزرگواری، دیدارت را محبوب من کن، و
 خُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَ اعْنِي عَلَي نَفْسِي بِمَا
 تو نیز مرا محبوب خود بدار، و در لقاییت برای من آرامش و گشایش و
 تُعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَي أَنْفُسِهِمْ وَ اخْتِمْ عَمَلِي
 کرامت قرار ده. خدایا مرا به شایستگان از بندگان گذشته‌ات ملحق
 بِأَحْسَنِهِ وَ اجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ اعْنِي
 ساز، و از شایستگان از آنان که در آینده‌اند قرار ده، و مرا بر راه شایستگان
 عَلَي صَالِحٍ مَا أُعْطَيْتَنِي وَ ثَبَّتْنِي يَا رَبِّ وَ لَا تَرُدَّنِي
 نگاهدار، و بر مخالفت با خواسته‌های نفسم یاری ده، آنگونه که
 فِي سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِي مِنْهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ . اللَّهُمَّ
 شایستگان را بر مخالفت با خواسته‌های نفسانی یاری می‌دهی، و
 إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَحْيِي مَا
 کردارم را به نیکوترین وجه ختم کن، و پاداشم را در کارها به برکت
 أَحْيَيْتَنِي عَلَيْهِ وَ تَوَفَّنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَ ابْعَثْنِي
 رحمت بهشت قرار ده، و بر شایسته‌ای آنچه عطا کردی یاری ام نما و
 إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَ أُرْبِي قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَ الشُّكِّ وَ
 ثابت قدم کن، پروردگارا، و در ورطه بدیهایی که از آنها نجاتم دادی باز

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

السُّمْعَةَ فِي دِينِكَ حَتَّى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ
 مگردان، ای پروردگار جهانیان. خدایا ایمانی از تو درخواست می‌کنم، که
 اللَّهُمَّ أَعْطِنِي بَصِيرَةً فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَ
 پایانی جز دیدار تو نداشته باشد، بر آن ایمان پایدارم بدار تا زنده ام
 فَفَهْمًا فِي عِلْمِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَوَرَعًا
 می‌داری و بر آن بیمران زمانی که مرا میمرا، و بر آن برانگیز، هنگامی که
 يَخْجُزْنِي عَنْ مَعَاصِيكَ وَبَيِّضُ وَجْهِي بِنُورِكَ وَ
 مرا برمی‌انگیزی، و دلم را از ریا و شک و شهرت خواهی در دینت پاک
 اجْعَلْ رَغْبَتِي فِيْمَا عِنْدَكَ وَتَوْفَّقْنِي فِي سَبِيلِكَ وَ
 فرما، تا عملم برای تو حاصل باشد. خدایا از تو می‌خواهم که به من عطا
 عَلَى مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ . اللَّهُمَّ إِنِّي
 کنی: بصیرت در دینت، و فهم در فرمانت، و آگاهی در علمت، و دو نصب
 أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْفَسَلِ وَالْهَمِّ وَالْجُبْنِ وَ
 از رحمتت، و پرهیزی که مرا از نافرمانی‌هایت بازدارد، و رخسارم را به
 الْبُخْلِ وَالْعُقْلَةِ وَالْقَسْوَةِ [وَالذَّلَّةِ] وَالْمَسْكَنَةِ وَ
 فروغ نورت سپید کن، و رغبتم را در آنچه نزد توست قرار ده، و در راه
 الْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ
 خود و بر آئین پیامبرت - درود خدا بر او و خاندانش - بمیران. خدایا به

مُصَلِّئِ كَرِيمٍ

مَا بَطَّنَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَ بَطْنٍ لَا
 تو پناه می آورم از کسالت و سرافکندی و اندوه و ترس و بخل و بی خبری
 يَشْبَعُ وَ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَ عَمَلٍ لَا
 و سنگدلی و ناداری و تهیدستی و بیچارگی و همه بلاها و زشتیهای
 يَنْفَعُ وَ أَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ عَلَى نَفْسِي وَ دِينِي وَ مَالِي
 آشکار و پنهان، و به تو پناه می آورم از نفسی که قانع نمی شود، و از
 وَ عَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ
 شکمی که سیر نمی گردد، و از قلبی که فروتنی نمی کند، و دعایی که به
 أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ . اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ
 اجابت نمی رسد، و کرداری که سود نمی بخشد، پروردگارا برای حفظ
 وَ لَا أَجِدُ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحِداً فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي
 جان و دین و مال و آنچه که نصیب من فرموده ای، از شیطان رانده شده
 شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَ لَا تَرُدَّنِي بِهَلَكَةٍ وَ لَا تَرُدَّنِي
 به تو پناه می آورم، همانا تو شنوا و دانایی . خدایا به یقین جز تو احدی مرا
 بَعَذَابِ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَ أَعْلِ كَعْبِي وَ
 پناه نمی دهد، و به جز تو پناهگاهی نمی یابم، پس هستی ام را در دامن
 ذِكْرِي وَ اَرْفَعْ دَرَجَتِي وَ حُطِّ زُرِّي وَ لَا تَذْكَرْنِي
 عذابت قرار نده، و به هلاکت و شکنجه دردناک بازگردان . خدایا از من

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

بِخَطِيئَتِي وَ اجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَ ثَوَابَ مَنْطِقِي وَ
 بپذیر و نامم را پر آوازه کن، و درجه‌ام را بالا ببر، و بار گناهم را بریز، و مرا به
 ثَوَابَ دُعَائِي رِضَاكَ وَ الْجَنَّةَ وَ اعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ
 اشتباهم یاد مکن، و پاداش به عبادت نشستن و گفتار و دعایم را خشنودی
 مَا سَأَلْتُكَ وَ زِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا
 و بهشت قرار ده، پروردگارا، همه آنچه را از تو خواستم به من عطا فرما، و از
 رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ [الْعَفْوُ وَ
 احسانت بر من بیفزای، من مشتاق توام، ای پروردگار جهانیان، خدایا تو خود
 أَمَرْتَنَا] أَنْ نَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمْنَا وَ قَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا
 در قرآن فرمودی که از کسی که به ما ستم روا داشته گذشت کنیم، و ما بر
 فَاعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَىٰ بِذَلِكَ مِنَّا وَ أَمَرْتَنَا أَنْ لَا نُرَدَّ
 خود ستم ورزیدیم، پس از ما درگذر، که حضرتت به گذشت از ما، شایسته‌تر
 سَائِلًا عَنْ أَبْوَابِنَا وَ قَدْ جِئْتُكَ سَائِلًا فَلَا تُرَدَّنِي إِلَّا
 از ماست، و هم فرمان دادی که فقیری را دست خالی از در خانه‌هایمان
 بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَ أَمَرْتَنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَىٰ مَا مَلَكَتْ
 نرانیم، و من اکنون به گدایی از تو به درگهات آمدم، پس مرا جز با روا شدن
 أَيْمَانُنَا وَ نَحْنُ أَرْقَاؤُكَ فَاعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا
 حاجتم باز نگردان و نیز به نیکی درباره بردگانمان امر فرمودی، و هم اینک

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

مَفْرَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَ يَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ
 ما بردگان تویم، پس ما را از آتش دوزخ برهان، ای پناهگاهم به وقت غم و
 فَرَعْتُ وَ بِكَ اسْتَعَثْتُ وَ لُدْتُ لَا الْوُدَّ بِسِوَاكَ وَ لَا
 اندوه، ای فریادرس به هنگام سختی، به تو پناه آوردم، و از تو فریادرسی
 أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَأَغْنِنِي وَ فَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ
 خواستم، و جز به تو پناه نمی آورم و جز از تو درخواست گشایش
 يَفُكُّ الْأَسِيرَ [يَقْبَلُ الْيَسِيرَ] وَ يَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلُ
 نمی کنم، پس به فریادم رس و گشایشی در کارم قرار ده، ای که اسیر را آزاد
 مِنِّي الْيَسِيرَ وَ اعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ
 می کنی، و از گناه فراوان می گذری، از من عمل آندک را بپذیر، و از گناه
 الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ
 بسیارم درگذر، همانا تو مهربان و آمرزنده. خدایا ایمانی از تو می خواهم که
 يَقِينًا [صَادِقًا] حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا
 دلم با آن همراه شود و باور صادقانه ای که بدانم هرگز چیزی به من
 كَتَبْتَ لِي وَ رَضِنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي
 نمی رسد، مگر آنچه که تو برایم ثبت کردی و مرا از زندگی به آنچه که نصیب
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.
 فرمودی خشنود بدار، ای مهربان ترین مهربانان.

